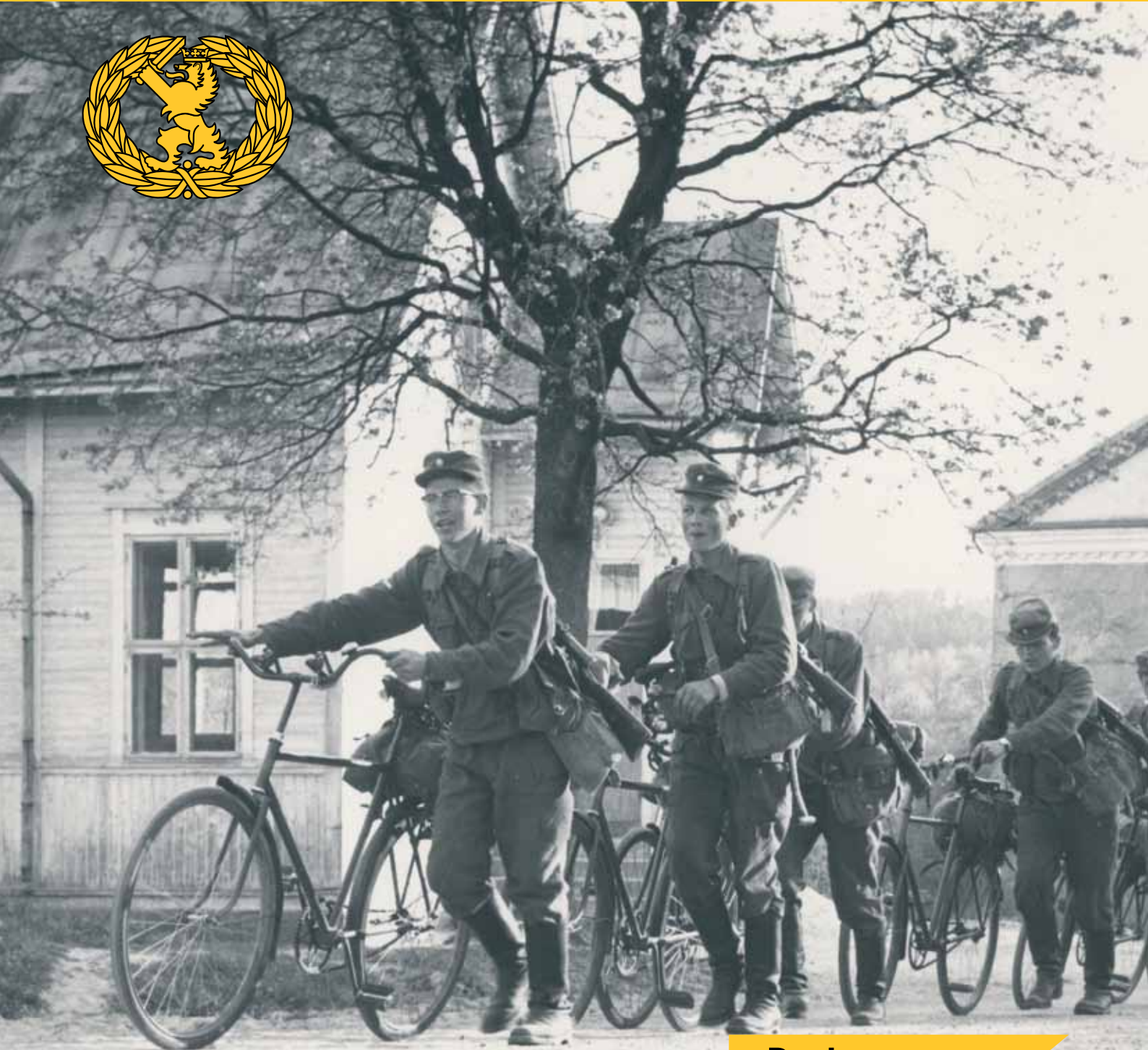

PORILAINEN

Heinäkuu 2 2013

www.puolustusvoimat.fi/porpr

**Porin
prikaati**

**50 vuotta
Säkylässä**

Lue missä ja miten haluat

Turun Sanomat on perinteinen paperinen lukupaketti kotiin kannettuna. Ota verkossa osoitteeksi ts.fi ja näet päivän kiinnostavimmat uutiset ja keskustelut. **TS Digilehtiä** luet tietokoneella, iPadilla tai iPhoneella. **TS mobiili** täydentää aamun uutispakettia. Lue m.ts.fi pitkin päivää.

Turun Sanomat | ts.fi

Apetit

PARAS HINTA/LAATUSUHDE*

Nyt on aika lyödä keittiökaupat lukkoon!

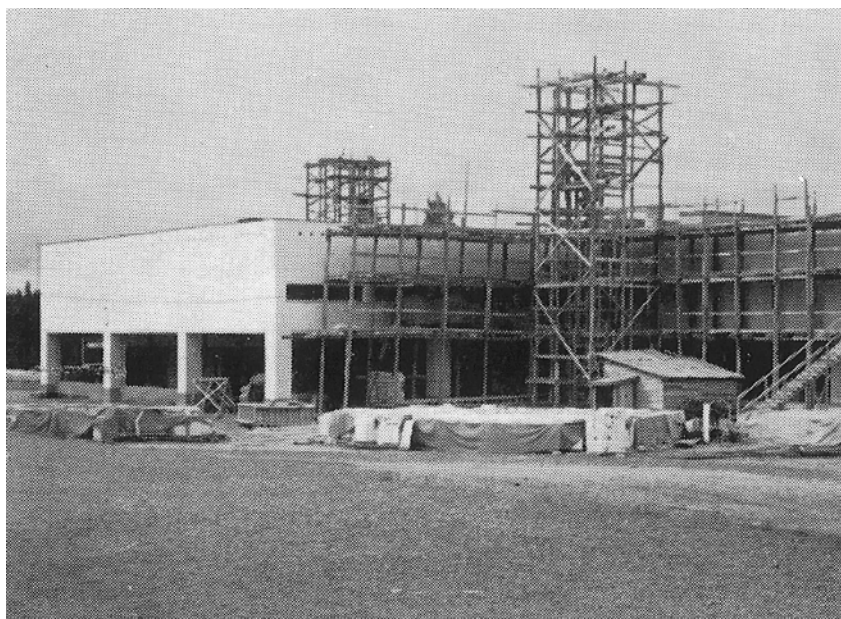
Kalustetukun keittiöissä hinnan ja laadun suhde on tutkitusti kohdallaan.

Tule nyt Kalustetukkuun ja taio kanssamme keittiöosi aivan uusi ilme ja tunnelma. Suomen suurin keittiövalikoima tarjoaa sinulle lukemattomia vaihtoehtoja, joista sinun on helppo valita mieleisesi mallit, värit ja materiaalit.

**KALUSTE
TUKKU**
KEITTIÖ • KYLPYHUONE • KOMEROT

www.kalustetukku.fi

Lamminkatu 31, LOIMAA • Puh. (02) 763 2277 • Fax (02) 763 2289
Avoinna: arkisin 9–17, lauantaisin 10–13

Varuskuntaa rakentamassa 6

Sisältö

Pääkirjoitus 4

Varuskunnan rakentajat muistelevat 6

Porin prikaati 50 vuotta Säkylässä 9

Kadettina vieraassa maassa 10

Neljännän komppanian päällikkönä 12

Porilaisen päiväkirja..... 19

Lämpimiä muistoja alkuvuosikymmeniltä 20

Vanha Porilainen..... 22

Naisten määrä kasvussa kriisinhallinnassa..... 24

Vastuullisia tehtäviä jo alokkaille 26

Varusmiestoimikunta -varusmiesten asialla 29

Viherhiukkaset..... 30

Kunniapolku 31

Porilaisia palvellen..... 35

Kiltasivut 41

Eino Järvisestä Vuoden Kiltalainen..... 44

Kolumni..... 45

Naisten valmiusharjoitus Säkylässä 46

PORIN PRIKAATIN
TIEDOTUSLEHTI ja
PORIN RYKMENTIN –
PORIN PRIKAATIN KILLAN
JÄSENLEHTI
Toimitus
27801 SÄKYLÄ
viestinta.porpr@mil.fi

JULKAISIJA
Porin prikaati ja
Porin Rykmentin –
Porin Prikaatin Kilta

JOHTOKUNTA
Puheenjohtaja
eversti Juha Pyykönen
Varapuheenjohtaja
varatuomari Timo Mäki
Jäsenet:
eversti Mikael Feldt
pankinjohtaja Eino Järvinen

PÄÄTOIMITTAJA
eversti Mikael Feldt
puh. 0299800 (vaihde)

TOIMITUSSIHTEERI
yliluutnantti Antti Muhonen
puh. 0299 441 133
antti.muhonen@mil.fi

TOIMITTAJAT
FM Markus Malila
puh. 0299 441 150

AVUSTAJAT
Esa-Pekka Avela
Kari Nummilla
puh. 050 536 4820
Jorma Pihlava
puh. 050 523 2259
Asko Tanhuanpää
puh. 040 510 1518
Anne Mäkelä
Samuli Vahteristo
puh. 050 561 1455
Matti Vihurila
puh. 040 518 6672

TAITTO
Simo Nummi
puh. 040 532 5815
simo.nummi@
mainosnummi.inet.fi

OSOITTEENMUUTOKSET
auli.pakula@mil.fi
puh. 0299 441 128

TALOUDENHOITAJA
Eino Järvinen
porilainentalous@dnainternet.net
puh. 040 765 0240

PANKKI
FI04 4456 0010 0941 50
FI90 1131 3006 1029 52

KIRJAPAINO
Painorauma Oy

PORILAINEN

*Kansi: Porin Prikaatin joukkoja pyörämarssilla kohti Säkyllä vuonna 1963.
Kuva: Porilaismuseo*

Muutos on jatkuvaa!

1963
2013

Hyvät ystävät, Porilaiset!
Tässä numerossa muistelemme Porin Prikaatin muuttoa Turusta Säskylään. Silloisessa muutoksessa lähes jokainen Porilainen muutti uudelle paikkakunnalle, uusiin tiloihin ja uuteen työympäristöön. Viidenkymmenen vuoden takaisesta muutoksesta tarjoamme lukuisia erilaisia kirjoituksia tuonnempana.

Porin prikaatin kunniakkaan historian suurin muutos tuli vajaat 400 vuotta sitten, jolloin satakuntalaiset lippukunnat organisoitiin Kustaa II Aadolfin käskykirjeellä Porin Rykmentiksi. Tavoitteena oli tuolloinkin suorituskyvyn parantaminen: syntyi suomalainen kevyt ratsuväki, hakapeliitat, jolla kuningas ratkaisi voitokkaasti monet taistelut kolmikymmenvuotisessa sodassa. Organisaatio kesti

hyvin aikaa, lähes 200 vuotta. Kuningas Kaarle XI uudisti 1650-luvulla rekrytointia ja ylläpitoa ja nekin säilyivät ennallaan 150 vuotta. Koulutus uudistus, ohjesäännöt ja taktiikka olivat uudistuksen kohteena mm. 1770-luvulla. Sotilaan yhtenäistä pukeutumista on tavoiteltu vuodesta 1655. Rumpaleita ja torvensoittajia on ollut rykmentin syntyaajoista alkaen ja varsinainen soittokunta perustettiin 1770-luvun alussa.

Sotaväen organisointi oli erityisen sekavaa autonomian aikana. Porvoon valtiopäivillä vuonna 1809 Suomelle myönnettiin autonomia Venäjän yhteydessä, mutta samalla Suomen sotavoimat lakkautettiin 50 vuodeksi. Kuitenkin parin vuoden kuluttua Porin Rykmentin henkilöstöstä muodostettiin mm. Turun Pataljoona ja tu-

levina vuosikymmeninä ruotujakoisia pataljoonia sekä tarkk'ampujapataljoona. Suomen itsenäistyessä improvisoiden synnytetty rykmentti lakkautettiin heti taisteluiden päätyttyä. Hetken päästä rakennettiin jo uutta rykmenttiä, joka olikin alkuvaikeuksista selvittyään Suomen puolustamisen etujoukkoa Talvisodassa ja Jatkosodassa, monissa eri kokoonpanoissa ja organisaatioissa.

Paljon on muuttunut matkan varrella, mutta yksi seikka on säilynyt samana: sotaväki on rekrytoitu kansallisuuden pohjalta oltiin sitten Ruotsin, Venäjän tai itsenäisen Suomen lipun alla! Asevelvollisuutta on ollut aina 1500-luvulta alkaen. Sen yleisyys on ollut suhteellista ennenkin, sillä alusta alkaen vain osaa kansalaisista veloitettiin osallistumaan. Porin Rykmentin rekrytointialueena on säilynyt nykyinen Satakunta, mutta asutuksen muutoksista johtuen valtaosa varusmiehistä tulee nykyään Varsinais-Suomesta.

Porin prikaatin historia ei ole yhtenäinen ja johdonmukainen, vaan sodat ja rauhat ovat pätkineet sen tarinaa. Aikojen saatossa olemme aina kunnioittaneet perintettä ja vastanneet ajan haasteisiin. Erinomaisena esimerkkinä tästä on vuonna 1996 käynnistetty kansainvälisten valmiusjoukkojen kouluttaminen Huovirinteellä. Suomen sotilaallisen kriisinhallintakyvyn kehittämisen värikkäät vaiheet, moninaiset operaatiot kriisialueilla ja intohimoja herättäneet puheenvuorot julkisuudessa ovat olleet keskeisesti juuri Porin prikaatin tarinaa. Toinen hyvä esimerkki tämän ajan muutosvaatimuksista löytyy valmiusrikaatiroolistamme, jossa tämä maavoimien keskeisin suorituskyky on rakennettu sulassa sovussa kriisinhallinnan kanssa. Tähän työhön ovat kaikki Porilaiset osallistuneet ja jokaisen panosta on tarvittu.

Porin Rykmentti lähti elokuussa 1626, puoli vuotta perustamisensa jälkeen, toteuttamaan Ruotsin kuninkaan poliittisia tavoitteita sotarekelle Puolaan. Tarinamme viimeisimmät värikkäät vaiheet löytyvät Balkanilta, Aasiasta ja Lähi-idästä. Prikaatimme kouluttama valmiusjoukkomme sai tulikasteensa Kosovossa elokuussa 1999, kun pataljoonamme liittyi brittien johtamaan Keskiseen prikaatiin Naton KFOR- operaatioissa. Sen jälkeen kouluttamamme kriisinhallintajoukot ovat menestyneet erittäin vaativissa tehtävissä kunniamaininnoin mm. Afganistanissa ja Libanonissa.

Porin prikaatin kunnias tarina jatkuu. Kuten aiemminkin, olemme valmiita tuleviin muutoksiin!

Kiitokset jokaiselle Porilaiselle. Yhdessä eteenpäin!

Kunnia - Velvollisuus - Tahto

Porin prikaatin komentaja
Eversti

Juha Pyykönen

Varuskunnan rakentajat muistelevat

Teksti: Antti Muhonen Kuvat: Antti Muhonen ja Porilaismuseo

Kilpailun varuskunnan sijoituspaikasta ratkettua Säskylän hyväksi, alkoi kolmetoista vuotta kestänyt varuskunnan rakentaminen. Säskylän kunnan mittavan panoksen lisäksi erityisesti loistavat harjoitusmaastot; kumpuileva, mäntymetsäinen hiekkapohjainen kangas ja maisemaa hallitseva Säskylänharju ratkaisivat yli kymmenen paikkakunnan välisen kilpailun. Varuskunnan rakentaminen alkoi marraskuussa 1959 ja virallisesti työmaa lopetettiin vasta vuoden 1973 lopussa, kun viimeisenä työnä rakennettiin vesitorni.

Tiukka työmaapäällikkö Suikkanen

Rakennusmestari **Antti Raittinen** (86) Yläneeltä ja muurari **Asko Mäkelä** (65) Huittisista kävivät prikaa-

tissa muistelemassa valtavaa rakennusurakkaa. Raittinen oli neljästä mestarista vanhimpana Urheilutalon työmaalla. Mäkelä oli tuolloin vasta 15-vuotias muurarioppilas, joka oli mm. muuraamassa rivitalojen kellari-tiloja ja uimahallia. Rakentamista johti yliarkkitehti **V. Noko**. Vastaava työmaapäällikkö oli **Viljami Suikkanen**, joka johti rakentamista tiukalla otteella. Rakennusmestareiden täytyi mm. ehdottomasti pitää aina aamuisin nimihuuto ennen töihin ryhtymistä. Työmaapäällikön ilmiömäinen muisti on jäänyt erityisesti rakentajien mieleen.

- Kasvo- ja nimimuisti, se oli hänellä poikkeuksellinen, ihan käsittämätön. Suikkanen muisti nimeltä kaikki työntekijät, kertoo Antti Raittinen. - Aina puhuttiin, että Suikkanenkin on liikkeellä, sitä vähän niin kuin pelläät-

tinkin sillailla, nauraa Asko Mäkelä. - Se oli aikamoinen homma kyl, sil oli aika oleellinen merkitys kuin se meni se työmaa, Raittinen lisää.

Aluksi hankittiin henkilökunta ja toimintaa palveleva parakkikylä, jossa oli tarvittavat majoitustilat ja työmaatoimisto, kauppa, posti, työmaaruokala ja tilapäinen puulla lämmitettävä lämmityslaitos. Eri puolilta Suomea oli työntekijöitä parakkikylään majoitettuna enimmillään yli 300 henkilöä. Kuri oli tiukka ja henki hyvä vaikka väkeä oli ympäri Suomea. Järjestystä valvoi työmaapoliisi ja mm. alkoholin säilytys ja nauttiminen asuntoalueella oli ankarasti kielletty; joitakin irtisanomisiakin tehtiin.

- Tiukat säännöt koskivat kaikkia: työntekijöitä, mestareita ja toimihenkilöitä. Lopputilin saaneille, tai ainakin ammattimiehille kuitenkin vinkattiin,

Säskylä paras koti varuskunnalle

Kuntotalon kokonaiskustannus oli Antti Raittisen (oik.) kirjanpidon mukaan 2.040.340 markkaa ja 9 penniä, mikä oli hänen mukaansa varsin kohtuullinen hinta. Kuntotaloa rakennuttamassa oli neljä rakennusmestaria, joista Antti oli vastaava mestari.

että tuu parin viikon päästä kyselemään. Rangaistus ei ollut "elinkautinen", nauraa Raittinen.

Valtava työmaa vaati paljon tekijöitä

Annetut määrärahat olivat aluksi pieniä ja rakennustyöt tehtiin työllisyystyönä pääosin talvisin, koska työttömyystilanne oli silloin pahin. Vasta kesästä 1963 lähtien työtä jatkettiin jokseenkin keskeytyksettä ja ensimmäiset kymmenen rakennusta valmistuivatkin sinä vuonna. Lisäksi rakennettiin mm. vesi- ja viemäriverkosto, sekä jätevesipuhdistamo Kõõrnummelle. Nosturikalustoa ei ollut ja mm. tellinkien rakentamiseen oli palkattu omat rakennusmiehet. Enimmillään töissä oli jopa 850 henkilöä, aina Enontekiöltä asti. Kaikkiaan uuden varuskunnan rakentamiseen tarvittiin 2400 miestyövuotta.

- Se on se suurin muutos se, meinaan ku äijiä oli silloin niinkun kusi-aspesäsä, äijiä oli joka puolella, vertaa Mäkelä.

Nosturi puuttui

Työmaalle oli vuokrattu kaivinkoneita, pyöräkuormaajia, kuorma-autoja, traktoreita ja jopa yksi hevosmies hevosineen. Koneiden käyttöä johti teknikko Kojonkoski, jolta työpisteiden mestarit sitten tilasivat nii-

tä käyttöönsä. Varuskuntasairaalan läheisyydessä oli oma keskusbetoniasema, laboratorio ja laborantti, joka suoritti tarvittavat suhteutukset. Aseman kapasiteetti oli 80 m³ betonimassaa/työvuoro. Raittisen mukaan 60 -luvulla oli yleisesti rakennusliikkeiden käytössä torninosturit, mutta Puolustusministeriön työmaalle niitä ei hankittu. Käytettiin vanhoja menetelmiä ja rakennettiin puiset vaijerikäyttöiset hissitornit, joissa oli lavahissi, betonikuoppa ja puutavaravinssi.

- Hissitornissa oli kuoppa, jonka avulla "kura" siirrettiin oikeaan kerrokseen ja kipattiin suppilon kautta kotseihin, siitä sit siirrettiin oikeaan paikkaa ja pistolavalta lapiomiehet sit pisti sen muottiin. Silloin oli huippukylmä talvi (1967), kun sotilaskotia rakennettiin, kaikis palkeis oli sähkölämmityslankat sillo ja pahimmoimillas oli 38 astet yhtenä aamuna pakkasta.

- Harmittavaisen kylmä oli myös kun ruokalaa tehtiin, ei yhtään suojapäivää osunut siihen talveen. Vuonna 1962 joulun edellä, kun vallettiin kellarikerroksen laatta, niin silloin ei säästetty sitä lämmitystä, siin oli kaks miestä jatkuvasti ku kanto öljyä lämmityskoreihin.

Betonilautakin kierrätettiin

Miehet sanovat puutavaran käy-

Valtavan ruokalarakennuksen pohjakerros rakenteilla vuonna 1962.

tössä ja kierrätyksessä olevan suurin ero nykypäivään. Rakennustyömaalla tarvittiin joka päivä 2-3 kuorma-autollista puutavaraa. Nauloja haettiin Pintokselta Gaz -kuorma-autolla 700 kiloa viikkossa ja vasarat heiluvat ahkerasti, koska mitään naulaimia ei ollut.

- Silloin betonilaudatkin kierrätettiin; oli naisii, jotka putsas sillasel koneel naulat pois. Laudat käytettiin uudestaan. Seuraavaks oli naiset, jotka kaapi betonit petkeleel pois ja ne käytettiin uudestaan. Nykyään heitetään kaikki roskalaatikoon, mutta sillon ei heitetty mittään, ne tuotiin takasin, tarinoi Mäkelä.

Asko Mäkelä on nykyään eläkeläinen, joka muuraa kuitenkin edelleen pikkuhommia Huittisten seudulla. Yläneellä asuva kunnoltaan lähes nuorukaiselta vaikuttava Antti Raittinen jäi eläkkeelle Säskylän varuskunnan rakennuslaitokselta vuonna 1986, rakentamista seuranneen yhtämittaisen työuran jälkeen. Hänen mukaansa varuskuntaa rakentamassa olleista noin 30 rakennusmestarista lähistöllä viettävät eläkepäiviään myös säskyläläinen **Heikki Kaljola** (79), joka vastasi sotilaskodin rakentamisesta ja loimaalainen **Eino Saario** (83), joka vastasi 1. kasarmien rakentamisesta.

Sinisellä siivellä

Säkylässä luonto menee edelle. Koko yhteisö on esimerkiksi sitoutunut alueella viihtyvien harvinaisuuksien, ruususiipisirkan ja harju-sinisiiven, suojelemiseen.

Mikä on sinun syysi viihtyä?
www.sakyla.fi

Säkylä
Sata syytä!

Hyödyt joka päivä

Monipuolinen tuote- ja palvelutarjontamme on lähelläsi joka päivä. Rahanarvoisten etujen ja edullisten hintojen lisäksi saat Bonusta yli 2000 bonustoimipaikassa. Ostosten maksamisestakin saat etua, kun valitset S-ryhmän toimipaikoissa maksuvälineeksi S-Etukortin.

Olivatpa ostosi pienet tai suuret, asiakasomistajuus kannattaa joka päivä.

Ellet vielä ole asiakasomistaja, nyt kannattaa liittyä! Teet sen helposti vaikkapa lähimmässä toimipaikassa tai netissä osoitteessa S-kanava.fi.

Asiakasomistajuus kannattaa!™

SSO
SUUR-SEUDUN
OSUUSKAUPPA

TOK
TURUN OSUUSKAUPPA

Porin prikaati 50 vuotta Säkylässä

Valtiovalta päätti siirtää Porin prikaatin Turun ulkopuolelle. Kauaskatseinen suppea kunnan luottamus- ja virkamiesjohto ei aikaillut eikä arkaillut tarttua jättiläishanketta sarvista: Säkylässä! Nykyisellä maata hallitsevala byrokralialla, laskutikkumentali-teetilla ja puoluetaktikoinnilla tuskin edes tyydyttävää tarjousta olisi pystytty tekemään vaaditussa aikataulusa. Mutta kiitos edeltäjille ja saattajille: kunniakas Porin prikaati sijaitsee Säkylässä. Se on suurempi, monialaisempi, rikastuttavampi ja mikä erityisen huomionarvoista, sen laajasti tunnustettu tärkeys vain kasvaa. Upeaa osapuolten kauaskatseisuutta!

Tarjous ja päätös perustuivat luontaisiin menestystekijöihin: monipuoliset koulutus- ja harjoitusmaastot, edullinen infrastruktuuri rakentaa, keskeinen sijainti lounaisessa Suomessa, sekä myönteinen ilmapiiri. Yhteiskunta ja puolustusvoimat henkilökuntineen on kotikunnan vahvalla panoksella lisättyä rakentanut Porin prikaatin; Säkyllän varuskunnan, jonka tulokset saavat kasvavaa kiitosta niin kotimaassa kuin kansainvälisestikin. Varuskuntamme merkitys ja tarpeellisuus, sekä menestys on vuosi vuodelta vain lisääntynyt.

Kertaamatta luontaisten vahvuuksien esille tuontia tai tuhansien miestyövuosien uurastusta rakennustöissä, on

syystä korostaa myös säkyläläisten ja naapurien uhrautuvuutta esimerkiksi metsien ja kotitanhuvien luovutuksessa varuskunnan kasvaviin tarpeisiin, joko vapaaehtoisesti tai pakkolunastuksin. Alueet antimineen ovat nyt olleet 50 vuotta, yhteiskunnan aikoinaan määrittämää korvausta vastaan, maan yhteistä etua palvelevassa käytössä: kiitos kuuluu myös maata luovuttaneille!

Kokoavana voimana on ollut Säkyllän kunta: säkyläläiset. Kotikunta on täyttänyt myös jalkaväenkenraali **Adolf Ehrnrothin** vetoomuksen Porilaisten ensimmäisessä paraatikatselmuksessa Säkyllän kirkkoaukiolla: "Ottakaa heidät vastaan omina poikinanne." Esimerkkeinä olkoot mahdava sotilaskotityö, uusi päiväkotij ja Huovrinteen koulu sekä lukio ja viimeisimpänä valtakunnallista kiitosta saanut Köyliön ja Säkyllän yhteinen terveyskeskus-sairaala. -Tarjoamme näin sen terveyspalveluja tyydyttämään varuskunnan välttämättömiä lisätarpeita ilman investointeja.

Varuskunta on muotoutunut 50 vuodessa merkittäväksi osaksi menestyvää Säkyllää. Se on vilpittömään luottamukseen perustuvan rakentavan yhteistyön tulos. Työpaikat, investoinnit ja ulkoiset hankinnat ovat olleet kullannarvoisia erityisesti Säkylässä, mutta myös naapurikunnissa ja lähimaakunnissa. Nykyisin vasta-

vuoroisuus kuitenkin onnahtelee, kun täältä tilipussinsa kuittaavat usein valitsevat asuinpaikkansa yhä etäämmältä ja maksavat siten veronsa muualle. Tämä maassa yleistynyt ilmiö on oka varuskunnankin tarvitsemien palvelujen tuottamisessa.

Kenraali Ehrnrothin vetoomukseen vastaaminen vaikeutuu. Tapoihimme ei kuitenkaan kuulu antaa periksi, vaan tarjoamme yhä Säkyllän varuskunnalle joukko-osastojemme parhaan kodin. Me kaikki, yritystoiminta mukaan lukien haluamme soutaa yhteistä venettämme samaan suuntaan. Pahinta varuskunnankin kannalta olisi sen toimivan kokonaisuuden murentaminen siruiksi eri puolille Suomea, vastoin puolustusvoimien itsensä juuri laatimia ja eduskunnan vahvistamia periaatteita. Uskottavuutta ja luottamusta ei ole varaa nakertaa.

Me säkyläläiset ja naapurit toivomme Porin prikaatille, henkilöstölle ja koko varuskunnalle kansainvälistä, vahvaa yhteistä tulevaisuutta ainakin toiset 50 vuotta.

Esko Eela
Säkyllän kunnanvaltuuston
puheenjohtaja

Kadettina vieraassa

Jo vuodesta 2008 Porin prikaati on vastaanottanut kuuden viikon ajaksi itävaltalaisia kadetteja työharjoitteluun. Tänä vuonna kadetit Bernd Lichtenegger, Angelo Breitfuss ja Jörg Riener ovat tulleet hyvillä mielin harjoittelemaan suomalaisten tapaa toimia sotäväessä.

Heti työharjoittelun alku alkoi näyttää kadeteista lupaavalta, sillä suomalaisten hyvä vastaanotto ja avoimuus sai kadetit tuntemaan olonsa tervetulleiksi.

- Tunsimme olomme heti kotoiseksi, sillä kulttuuri on meillä hyvinkin samanlainen myös täällä armeijassa. Ihmiset olivat avoimia heti alkuun ja yhdessä työskentely on todella helppoa, kuvailee Jörg Riener heidän ensimmäistä viikkoa Huovinrinteellä. "

- Emme edes osanneet odottaa näin hyviä puitteita majoituksen ja järjestelyjen kannalta. Olemme viihtyneet todella hyvin, lisää Riener. Suomalainen kouluttamistapa saa myös kiitosta kadeteilta, jotka kertovat sen poikkeavan oman maansa koulutustavasta.

Vastaanotto avoin ja mutkaton

- Koulutus tuntuu olevan vähemmän muodollista, ja kouluttajat ovat keskenään ystäviä, huolimatta sotilasarvosta. Aluksi oli vaikeaa sopeutua tähän, mutta alkaa jo luonnistua aika hyvin, kertoo jalkaväen koulutushaaraan kuuluva Angelo Breitfuss.

Kadetit suorittavat Itävallassa sotakorkeakoulussa sotatieteen kandidaattitutkintoa, ja hakuprosessi on hyvin samantyyppinen kuin Suomessa. Armeijan suorittaminen on pakollista, jos haluaa sotakorkeakouluun, ja

Erityisosaamista sotilaslakiasioissa.

ASIANAJOTOIMISTO LINDELL OY

Brahenkatu 9 A 9, 20100 Turku Puh. (02) 251 1004, fax (02) 251 4106
aatsto@lindell.inet.fi

Loimaan Lukko Oy

Turuntie 7, 32200 Loimaa, Puh. (02) 769 2200

ABLOY- valtuutettu A-LAATU-Lukkoliike

maassa

pääsy kouluun arvioidaan kirjallisella kokeella. Koulussa arvioidaan 6kk ajan valmistelulukukaudella henkistä ja fyysistä rasituskykyä, sekä johtamistaitoja. Koulutus itsessään sisältää tasapainotetusti kirjallista opiskelua, joukkueenjohtamista ja kielten opiskelua. Koulutuksen loppuvaiheilla koulutuskielikin muuttuu englanniksi, sillä se valmistaa kansainväliseen kriisinhallintatyöhön.

Tärkeää kulttuurinvaihtoa

Itävallassa on samalla tavalla ase-

velvollisuus, kuin Suomessakin. Kukin kadeteista kiinnostui sotakorkeakouluopinnoista armeijan takia, sillä he kokivat sen olevan mielenkiintoinen paikka opiskella. Kukin heistä nauttii työharjoittelujaksosta, joka heillä on käynnissä.

- On todella hyvä oppia ihmisten erilaisia tapoja toimia, kommunikoida englannin kielellä sekä saada uutta perspektiiviä asioihin. Ihmiset ovat hyvin motivoituneita, mikä tekee heidän kouluttamisen todella helpoksi", kertoo Breittfuss viime viikkojen koulutuksista ensimmäisen jääkärikomp-

panian kanssa. Bernd Lichtenegger kertoo koulutuksesta enemmän:

- Suomalaisen toimintatavat on hyvä oppia täällä. Ei ikinä tiedä, jos joskus tulee työskenneltyä suomalaisen henkilön kanssa. Siinä oppii heidän tavan toimia, jolloin on helppoa työskennellä yhdessä. Joskus saamme näyttää oman tapamme toimia kouluttaessamme näitä joukkoja, jolloin suomalaisetkin oppivat uutta. Tämä on ollut todella hyvä kokemus.

Välähdyksiä Huovinrinteeltä 50 vuoden takaa

Neljännän komppanian päällikkönä

Sain tehtäväkseni elokuussa 1963 siirtää prikaatin toisen pataljoonan neljännen komppanian Turun Heikkilän kasarmilta Säskylän Huovinrinteelle. Pataljoona saapui Säskylään 24.8.1963 ja vastaanottojuhllaisuudet olivat seuraavana päivänä. Olin muuttanut perheeni jo 9. kesäkuuta Huovinrinteelle, jolloin myös yövyimme ensimmäistä kertaa uudessa kodissamme.

Hohtavan uudet kasarmit ja asunnot

Uusi ensimmäinen yhteinen koti oli ihka uudessa kerrostalokaksiossa, josta noin vuoden kuluttua muuttimme rivitaloon. Oli upea tunne päästä honkien keskellä uutuuttaan

hohtavaan omaan asuntoon. Alkuvaiheessa ongelmalliseksi osoittautuivat kaupan ja kaikkien palvelujen puuttuminen. Varsin harvalla oli tuohon aikaan omaa autoa ja asioiden hoitaminen tuottikin vaikeuksia. Niinpä sitten poljimme puolisoni Miljan kanssa, tytär Aino pyöräntarakalla, Säskylän keskustaan ostoksille - satoi tai paistoi - maitohinkki pyörän runkoa vasten kolkaten. Taisipa tuo kannu siinä kuukausien myötä saada monet kolkhut kylkiinsä. Pikkuhiljaa olosuhteet paranivat, alueelle tullut kauppa toimi aluksi parakissa ja sitten myöhemmin pankin rakentamassa "liikekeskuksessa". Sukulaisia ja tuttaviani kävi alkuvaiheessa sankoin joukoin kyläilemässä, olihan seutukunnan oma prikaati ja uusi kasarmialue jotakin sel-

Ikka Puukka oli yksikön päällikkönä etujoukon siirtyessä Säskylään -vuonna 63. Kuvassa vietetään varuskunnan 40 -vuotisjuhlaa, jolloin tuloparaati simuloitiin uudelleen.

laista, jota ei ennen alueella nähty. Monet olivat ne kerrat kun nousimme Porsaanharjulle ja vieraamme ihastelivat sieltä avautuvia maisemia. Sotilaskodin valmistuttua tuli siitä paikka, jossa vieraiden oli käytävä maistamassa sotilaskotisarten tarjoamia munkikahveja.

Ero oli huimaava

Kouluttajan näkökannalta katsoen olimme saavuttaneet lähes ihannetilanteen, kasarmin ovelta päästiin suoraan harjoitusmaastoon. Ei tarvinnut enää polkea kilometritolkulla Turun keskustan ja asutuskeskusten kautta harjoitusalueille. Kasarmin tilat saivat kiitosta, niin kouluttajien kuin koulutettavienkin taholta. Ero entisiin kasarmitiloihin oli todella huimaava. Turun Heikkilän kasarmilla oli tuntunut välillä jopa siltä, että rotat ottavat pian vallan käsiinsä. Ensimmäiset kuukaudet olivat tiukkaa aikaa, prikaatin toimiminen kahdella paikkakunnalla sekä monet toinen toistaan seuranneet ampumaleirit ja taisteluharjoitukset veivät ajan tyystin. Syksyä 1963 sävytti Lounais-Suomen suuri syysotaharjoitus, jossa Porin prikaati muodosti Raumalle "maihinnousseen" eversti **Yrjö Keinosen** johtaman keltaisen prikaatin. Ensimmäisinä Huovrinteen kuukausina perhe näki isänsä vain kääntymässä uudessa kodissaan ja taas hän oli menossa seuraavaan tapahtumaan.

Alkuvaiheessa kantahenkilökunnalle pyrittiin järjestämään pataljoonan ja prikaatin toimenpitein bussikuljetuksia Turkuun ja takaisin kerran parissa kuukaudessa omien asioiden hoitamista varten Teimme myös joitakin tutustumiskäyntejä lähialueeseen. Näistä muistiini on jäänyt yksi, näin jälkepäin mutta ei tietenkään silloin itse tilanteessa, huvittavalta tuntuva episodi. Olimme lähdössä joulukuussa 1963 tutustumismatkalle prikaatin nimikkokaupunkiin Poriin ja Sata-

kunnan Lennostoon. Käyntiin kuului myös iltatilaisuus Porin suomalaisella klubilla. Olimme sonnustautuneet juhlamielellä ja arvoisat rouvamme iltatilaisuuteen sopivin asuin. Meille oli luvattu Turusta prikaatin esikunnan toimenpitein bussi matkaa varten. Kokoontumispaikalla meitä odottikin yllätys - kopiauto - toisin sanoen kuorma-auton lavalle asennettu koppi ilman minkäänlaista lämmityslaitetta. Mahtoi erityisesti rouvilla juhlapukimissaan olla kylmä, kun itsekin sotilasvaatteissa muistan palelleeni. Pakkasta kun oli toistakymmentä astetta. Satakunnan lennosto osoitti meitä "maalaisia" kohtaan ystävyttä järjestämällä paluukuljetusta varten lämpimämmän kyydin. Olisivatko Turussa silloin sijainneet "esikuntaherrat" ajatelleet, että kyllä noille maalaisille kopiautokin kelpaa. Tiedä häntä!

" Kylmää sisällä ja ulkona"

Ensimmäistä talvea vuonna 1964 Huovrinteellä voisi kuvata "Siperia opettaa -vaiheeksi". Talvi oli todella kylmä, merkinnät kyseisen vuoden kalenterissani osoittavat sen kiistattomasti. Yhtenä päivänä hakkeella käynyt lämpökeskus "irtisanoi yhteistyösopimuksensa". Kattilat menivät rikki helmikuun kuudentena päivänä ja meillä alkoi todella kylmä kausi. Silmäillessäni tuolta ajalta säilynyttä kalenteriani huomasi, että helmikuun 13. päivästä löytyy merkintä " kylmää sisällä ja ulkona", 14. päivänä näytti ulkona olleen 26 astetta pakkasta. Ei muuta kuin haalimaan kaikki mahdolliset villapaidat, shaalit ja vällyt, jotka olivat erityisen tarpeellisia pieniä lapsia omaaville perheille. Kun sekään ei auttanut, niin viimeisenä keinona laittoimme hellan kaikki sähkölevyt päälle ja lämmittelimme hellan äärellä. "Evakuoin" jossakin vaiheessa puolisoni Miljan sekä kaksi ja puolivuotiaan tyttäreemme Ainon muutamaksi päi-

väksi vanhempieni luokse. Taisipa joku muukin tehdä samanlaisen "operaation".

Puolikurssijuhlassa Tamara Lund

Yhdessä vaiheessa olin kouluttajana prikaatin aliupseerikoulussa. Oppilaskunnalla oli tapana järjestää puolikurssijuhlat ja oppilaskunnan kuraattorina tehtäviini kuului valvoa juhlan valmisteluja ja olla mukana myös itse juhlassa. Juhlassa mukana olo oli sinänsä miellyttävä velvollisuus. Olihan yhteen puolikurssijuhlaan saatu "värvätyksi" Tamara Lund – olisiko silloisella oppilaskunnan puheenjohtajalla, tulevalla MTV3:n ohjelmajohtajalla **Tauno Äijälällä** ollut sormensa pelissä. **Tamara Lundin** laulu- ja tanssiesityksen jälkeen myrskyisille suosionosoituksille ei ollut tulla loppua.

Mieleen on jäänyt myös muutama joulun aikainen tapahtuma Huovrinteellä. Kerran valjastimme kapteeni Vallimiehen kanssa tallilla hevosen reen eteen ja lähdimme pihapiiristä vähän kauemmaksi metsään joulukuusen hakuun. Lunta oli runsaasti ja metsä puhtaan valkoisena – aikamme etsittyämme löysimmekin sopivat kuuset. Tapoihin kuului myös, että komppanian päällikkö perheensä kanssa kävi tervehtimässä yksikkönsä poikia jouluattona jouluisesti koristelluissa komppanian tiloissa. Nuo tilaisuudet olivat erityisen mieleenpainuvia ja silloin aisti konkreettisesti yksikön hengen.

Toivotan menestystä juhlivalle Prikaatille!

Ikka Puukka

Puolustusasiainneuvos,
valtiotieteiden tohtori, eversti

Asiakas
= Omistaja

Osuustoiminta

= yhteistä etua

Osuustoiminnallisen yritysmuodon ansiosta meillä on mahdollisuus laittaa hyvä kiertämään. Osuuskauppa Keulan tulos käytetään oman toimialueen hyväksi asiakasomistajien etuihin ja palvelujen kehittämiseen.

Osuustoiminnan periaatteisiin kuuluu myös vastuu yhteisistä asioista. Keula on vahva oman alueensa tuntija ja kehittäjä. Keulan tekemät investoinnit toimialueelleen työllistävät ja ovat mukana vahvistamassa kotiseutunsa hyvinvointia.

FELIX®

Hunajayhtymä Oy www.hunaja.fi

LOIMAAN HT-ASENNUKSET

Puh: 02 762 7996
www.htasennus.fi

Portti avoinna hyvään palveluun!

- Kiinteistönhoito
- Maalauspalvelu
- Lasituspalvelu
- Siivouspalvelu

Pihaportti

Puh. 044 7442 300

Päivystysnumero 044 7442 310

Turuntie 61, 32200 LOIMAA • www.pihaportti.fi

MAKUJA, JOTKA JÄTTÄVÄT MUISTOJA

Ravintola Torero
Yrjönkatu 12 • 28100 Pori
Ma-to klo 11-23 • Pe-la klo 11-24
Su klo 12-22 • torero.fi

RAVINTOLA
TORERO®

Tervetuloa kauppoille!

RAUTIA - K-MAATALOUS SALO

Meriniitynkatu 11, 24100 SALO
p. 02-77751, +358505259961
www.rautia.fi • www.k-maatalous.fi

Tervetuloa!

ROSSO | 35
VUOTTA

Rosso Pori, Antinkatu 11, 28100 Pori www.rosso.fi

Yliluutnantti Veli-Pekka Tikkanen on yksi lippujuhlapäivänä 4.6. lisää rautaa kaulaan saaneista Porilaisista. Tikkanen toimii 1. Pioneerikomppaniasa pioneerijoukkojen kouluttajana ja kouluttaa varusmiesten lisäksi myös rauhanturvaajia räjähdetietoisuusasioihin kokeneen raivaajan otteella ja käytännön näkemyksellä.

- Oma ylennykseni tuli jatkokursin suorittamisen jälkeen, joten siihen ei liity sen kummempia tunteellisuksia. Toki on hyvä erottua sotilasarvon puolesta hieman nuoremasta kouluttajakaartista.

Tikkasen polku varusmiespalveluksesta räjähdettäntuntijaksi on ollut värikäs ja vaarallinenkin.

Raivaamiskokemusta muun muassa Irakista, Afganistanista ja Somaliasta omaava Tikkanen on purkanut lentopommeja, miinoja ja rypäleammuksia eri puolilla maailmaa lähes viisi vuotta neljän eri työnantajan palveluksessa.

- Varusmiesaikana kävi niin, että vaikka itse olin jääkärikokelaana, niin samassa tuvassa majoittuneiden pioneerikokelaiden työt vaikuttivat mielenkiintoisemmilta. Sieltä lähti kipinä pioneeriaselajiin ja opiskeluaikana sain onneksi valita aselajini oman miehen mukaan.

- Ulkomaan tehtävistä erityisesti Somaliassa vietetyt kolme vuotta oli-

Reissumies ja raivaaja Veli-Pekka Tikkanen:

"Parasta on motivoituneen joukon kouluttaminen"

Teksti ja kuva: Markus Malila

vat mieleenpainuvat. Siellä tein koulutuksen suunnittelua ja raivaamista, joten työn kokonaisuus oli mielenkiintoisin. Työssä oli myös paljon yhteistyötä paikallisten ja eri järjestötoimijoiden kanssa.

Tikkanen aloitti työt Porin prikaatissa vuonna 1999. Koko virkaura on mennyt 1. Pioneerikomppanin leivissä. Kansainvälisille miinakentille miehen vei halu kehittää omaa osaamistaan.

- Alun perin lähdin ulkomaille hakemaan käytännön kokemusta raivaamistyöstä. Oli vähän orpo olo, kun täällä vedin ensimmäisiä EOD – kursseja henkilökunnalle ilman kunnan

kenttäkokemusta. Yksi lähtöni syistä olikin se, että halusin tuoda koulutustyöhöni Suomessa pieniä niksejä ja näkemystä käytännön raivaamisesta.

- Vaikka sinänsä koulutussuunnitelmamme ovatkin hyviä, niin käytännön kokemus tuo siihen oman lisänsä.

Hyvän ja suunnitelmallisen opettamisen lisäksi Tikkanen haluaa korostaa joukon oman motivaation roolia.

- Työssäni parasta on nykyisin se, että koulutettavaksi tulee todella motivoituneita esimerkiksi ulkomaille lähdössä olevia rauhanturvaajia ja kv-tehtäviin valmistautuvia varusmiehiä.

Veli-Pekka Tikkanen kädessään BLU-97 tytärpommi. Irakin raivaustehtävän aikana Tikkanen oli raivaamassa 1500 kappaletta kuvan pommeja. Yhden isomman kuormapommin sisältä purkautuu 202 tytärpommiä, jotka leviävät noin jalkapallokentän kokoiselle alueelle.

Saat K-Plussa-etuja yli 3000 ostopaikasta.

K-Plussa on Suomen monipuolisin kanta-asiakasjärjestelmä.

K-PLUSSA
Kaikki mitä tarvitset

Bonusta pankki- ja vakuutusasioinnista.

Testaa omat bonuksesi osoitteessa op.fi/bonus

Turun Seudun OP

 www.facebook.com/turunseudunop

OPISKELEMAAN TAI TÖIHIN -
HANKI TUPA TURUSTA!

TURKU ● ÅBO
Eurooppalainen kulttuurikaupunki

IV-Pelti Luuri Oy

RAKENNUSPELTI- JA ILMASTOINTITYÖT

Puh: 02-763 6860, www.iv-peltiluuri.fi

PÖYTYÄ YLPEÄ ASUKKAISTAAN

Pöytyän kunta
puh. (02) 481 000 tai
kunta@poytya.fi

www.poytya.fi

KAUPUNKI-
ELÄMÄÄ
VUODESTA
1442

o ain
Raum

TERVEKSI RAUMALT

Kersantit Mikko Pauna ja Emil Cosnician:

"Ylennys on paras henkilökohtainen palaute"

Teksti: Markus Malila Kuva:

Vuoden alussa voimaan tulleesta palvelusajan lyheneemisestä johtuen varusmiesten ylennyksiä ei enää osu Puolustusvoimien lippujuhlapäivälle 4.6. Varusmiehelle ylennys on silti yksi palvelusajan kohokohdista.

Kersantit **Mikko Pauna** ja **Emil Cosnician** ylennettiin kersanteiksi kevään aikana. Paunalla ylennys tuli maaliskuuhuhtikuun aikana ja Cosnician kiinnitti kolmannen kulmaraudan maastopukuunsa toukokuun 20. päivä. Kansainvälisessä valmiusjoukossa viimeisiä päiviään palvelevat varusmiehet kokevat ylennyksen mieluisana:

- Itselle kersanttiylennys oli paras palaute, mitä koko varusmiespalveluksesta on saanut. Jos näin isosta porukasta muutama ylennetään, ja itse on siinä joukossa, niin tulee sellainen fiilis, että on hyvin pärjännyt. Se myös motivoi eteenpäin, Pauna kertoo.

- Oman huomioni mukaan ylennyksessä katsotaan koko palvelusaikaa eikä niinkään parin viime kuukauden aikaista suoriutumista, hän lisää.

Vanhan sotilasviisauden mukaan kersantti on komppanian tärkein mies, mutta Paunalta ja Cosnicianilta riittää tunnustusta myös palvelustovereille:

- En usko, että kenellä mitään kilpailua ylennysten suhteen on. Porukka ottaa ylennyksen henkilökohtaisena palautteena. Ei siellä kavereiden kanssa kilpailla.

- Valmiusjoukkokoulutuksen yksikössä tilanne on hieman erilainen, kun kaikki ovat käyneet samaan aikaan samat koulutusvaiheet ja koko porukka on keskenään vertaisia, Cosnician lisää.

Kotiväeltä saatu palaute ylennyksistä on myös jäänyt mieleen:

- Kyllähän siellä ylpeitä on oltu, Cosnician valottaa.

- Melkein joka perheessä kun on joku, joka on intin käynyt, niin kyllä siellä tiedetään, mitä ylennys merkitsee, Mikko Pauna lisää.

Viime heinäkuun alussa palveluksensa aloittaneet kotiutuvat nykyäänösten mukaan 347 päivän palvelusajan jälkeen 20.6. Valmiusjoukkokersanttien tie vie varusmiespalveluksen jälkeen opintojen pariin, vaikka myös toimintavalmiussitoutumusta ja kansainväliset tehtävät kiinnostavat.

Porilaisen

YLENNYKSET 4.6.2013

Majuriksi:

Kapteeni
Kalle Matti Johannes Leinonen

Kapteeniksi:

Yliluutnantti Aki Mikko Matias Hugg
Yliluutnantti Sippo Sakari Juures
Yliluutnantti Janne Antero Kivelä
Yliluutnantti

Ville-Matti Johannes Koski

Yliluutnantti Matti Samuli Kulmanen

Yliluutnantti Lauri Olli Mukka

Yliluutnantti Antti Tuomas Parviainen

Yliluutnantti Toivo Samuli Pollock

Yliluutnantti Antti Tapio Suikkari

Yliluutnantti Juho Tapio Talvitie

Yliluutnantti Seppo Kalevi Tolppi

Yliluutnantti Petri Juhani Korpinen

Yliluutnantti Jukka Tapani Markki

Yliluutnantiksi:

Lutnantti Tomas Kristian Holmlund

Lutnantti Sami Mikael Koivisto

Lutnantti Ville Henrik Nikkinen

Lutnantti Heidi Johanna Nuorala

Lutnantti Sampo Eemeli Vainio

Lutnantti Mikko Petteri Majava

Lutnantti Sami Juhani Mamia

Lutnantti Juha Markus Mäkinen

Lutnantti

Heikki Miikka Johannes Pellimaa

Lutnantti Vesa Petri Tennilä

Lutnantti Veli-Pekka Tikkanen

Reservissä:

Lutnantiksi:

Vänrikki Johan Erik Isotupa

Yliväapeliksi:

Juha Risto Valfrid Hynnä

Kersantiksi:

Alikersantti Joonas Valtteri Salo

Ylennys reservissä ja palvelusarvo:

Yliväapeliksi:

Vääpeli Jarmo Sakari Jokela

Vääpeliksi:

Ylikersantti Mikko Juhani Vahala

Ylikersantti Antti Paavali Vihakas

Ylikersantiksi:

Kersantti Jarno Matias Haaparanta

Kersantti Petri Valdemar Hakonen

Palvelusarvo:

Vääpeliksi:

Ylikersantti Matti Mauno Vehmas

Ylikersantti Jaska Petteri Peltonen

Ylikersantti Vesa-Martti Severi Savela

Ylikersantti Jorma Antero Koivisto

Ylikersantti Keijo Tapio Keskinen

Ylikersantiksi:

Kersantti Raimo Sakari Lamminen

Kersantti

Markus Paul Joachim Tojkander

KUNNIAMERKIT 4.6.2013

Vapaudenristin Ritarikunnan

4 luokan ristin:

Kapteeni Kai Kalevi Uitto

Kapteeni Toivo Samuli Pollock

Vapaudenristin Ritarikunnan

1. luokan vapauden mitalin:

Kersantti Väyrynen Samu Akseli

Suomen Leijonan Ritarikunnan

Ritarimerkin:

Kapteeni Jari Pekka Levo

Kapteeni Matti Ilmari Vesikko

Suomen Valkoisen Ruusun

Ritarikunnan ansioristin:

Yliluutnantti

Reijo Jari Antero Kortteus

Yliluutnantti Mikko Ilmari Lähdemäki

Yliluutnantti Jari-Pekka Mustonen

Yliluutnantti Juha Eerik Nikka

Yliluutnantti Pasi Kristian Pekonen

Yliluutnantti Petri Juhana Pusala

Yliluutnantti Heikki Mikael Saarinen

Suomen Leijonan Ritarikunnan

Ansioristin

Varastomestari Olli Juhani Ruohomaa

ATK-suunnittelija Hannu Juhani

Suontausta

Suomen Valkoisen Ruusun

Ritarikunnan 1. luokan mitalin:

Vääpeli Jarmo Sakari Jokela

Laskentasihteeri

Tarja Maarit Tamminen

Suomen Valkoisen Ruusun

Ritarikunnan mitalin:

Ylikersantti Mikko Juhani Vahala

Valtion virka-ansiomerkin

Kapteeni Kari Erik Salo

Lutnantti

Mika Juha Tapani Saarinen

Lutnantti Kai Tapani Rahkonen

Jalkaväen ansioristin

Yliluutnantti Ari Pekka Korkeakoski

Porilaisristi

Jääkäri Niko Juhani Koskinen

Porin prikaatiin siirtyneet

Reservistä:

Vänrikki

Janne Romppanen8.4.2013

Kersantti Ahti Pellinen.....8.4.2013

Alikersantti Niklas Ranta8.4.2013

Ylikersantti

Henri Tienvieri13.5.2013

päiväkirja

Porin prikaatista siirtyneet

Pääesikuntaan

Majuri
Ville Valkeinen1.4.2013

Utin jääkäriyrykmenttiin

Everstiluutnantti
Jaakko Särkiö1.5.2013

Maavoimien esikuntaan

Kapteeni
Tomi Mustalahti1.6.2013

Viestirykmenttiin

Henri Huurinainen1.6.2013

Reserviin

Alikersantti
Riku Ruottinen16.4.2013
Ylikersantti
Mikko Nurmi16.4.2013
Luutnantti
Markku Virtala1.5.2013
Kersantti
Timo Hallikas20.5.2013
Vänrikki
Jani Heinonen1.7.2013
Kersantti
Samu Väyrynen1.7.2013
Kersantti
Samuli Mannonen1.7.2013

Kersantti
Teemu Virtanen1.7.2013
Kersantti
Matias Kinnunen1.7.2013
Kersantti
Erkki Männistö1.7.2013
Kersantti
Taneli Ojakangas1.7.2013
Kersantti
Joonas Eerola1.7.2013
Kersantti
Aleksi Forsgren1.7.2013
Kersantti
Tommi Leiritie1.7.2013
Kersantti
Antti Ojala1.7.2013

Lämpimiä muistoja Huovinrinteen alkuvuosi- kymmeniltä

Teksti: Matti Vihurila Kuvat: Matti Vihurila sekä
Seppo Suontaustan ja Jouko Sinisalon albumit

Kun kaksi Porilaista ev-
everstiluutnanttia astelee
kohti Huovinrinteen soti-
laskotia, vanhojen aikojen
muistelu alkaa jo urheilukentän koh-
dalla.

- Aina kesäisin pelattiin upseeri- ja
aliupseeri-, sittemmin toimiupseeri-
kerhon väliset herrasmiesottelut pe-
säpallossa. Ja sitten seuraavana päivänä
moni valitteli, kun oli venäyttänyt
paikkansa tai saanut osuman pallosta,
muistelee **Jouko Sinisalo**, jonka pal-
velusura alkoi v. 1970.

Seppo Suontaustan mieleen on jää-
nyt vappu 1964. Silloinen va-vänrikki
oli lähdössä skootterillaan vapun-
viettoon asunnoltaan kerrostalo 28:n
edestä, kun yllättäen ympärillä alkoi
paukkua.

- Asuntoni yläpuolella oli varuskun-
nan ensimmäisen päällikön, eversti-
luutnantti **Kalevi Kuuselan** perheen
asunto. Kuusela heitteli ikkunasta
paukkupommeja meikäläisen ympä-
rille, kun hänen vaimonsa avasi vie-
reisen ikkunan ja alkoi moittia minua
paukuttelusta. Tyydyin osoittamaan
sormella viereistä ikkunaa ja sitä oi-
keaa syyllistä, Suontausta kertoo nau-
reskellen.

Nämä ja tuhannet muut muistelut
ovat olennainen osa pian 50-vuotis-
ta taivaltaan juhlivaa Säkyllän varus-
kuntaa.

Urjalalainen Seppo Suontausta as-
tui varusmiespalvelukseen 15.2.1963
Porin Prikaatin Kranaatinheitinkom-
paniaan, joka vielä tuolloin sijaitsi Tu-
russa Heikkilän kasarmeilla. Perus-
koulutuskauden jälkeen oli vuorossa
aliupseerikurssi, jonka aikana Huovin-
rinteen uusi kasarmialuekin tuli tutuk-
si.

Krh-linja teki kesällä 1963 "pyörä-
retken" Huovinrinteelle. Kyseessä oli
muutaman päivän leiri, jonka aikana
kaivettiin poteroita nykyisen vesitor-
nin alueelle vääpeli **Into Hembergin**
johdolla. Telttamajoitus oli Myllypu-
ron tuntumassa nykyisten ylempi-
en rivitalojen (rivitalot 1 – 6) alueella.

Muistan elävästi, miten viereiseltä ka-
sarmialueelta kuului kiivaiden raken-
nustöiden ääniä.

Loppukesästä oli edessä lähtö
RUK:uun. Jo lähtiessä tulevilla upsee-
rikokelailla oli tiedossa, että kurssin
jälkeen he eivät palaisi Turkuun vaan
Huovinrinteelle.

- Kokelaskausi alkoi Kranaatin-
heitinkompaniassa uudessa kasar-
mi 2:ssa, jossa sijaitsivat myös 4. ja
5.komppania sekä pataljoonan esi-
kunta. Ensimmäiseksi viikoksi mi-
nut komennettiin toimistoupseeriksi
everstiluutnantti Kuuselan johtamaan
esikuntaan suunnittelemaan kasar-
mialueen lähipuolustusta, Suontaus-
ta muistelee alkuaikojaan Huovinrin-
teellä.

Kadettikoulusta takaisin Huovinrinteelle

Kranaatinheitinkomppanian har-
joitukset suuntautuivat Louhoksen
ja Kiviharjun suuntaan. Harjun rin-
teet kasvoivat metsäpalon jäljiltä vain
pienikasvuista männikköä. Ampuma-
radat eivät olleet vielä valmistuneet,
vaan käsiaseammunnat suoritettiin
Latvaansuon kentältä ampuen suon
suuntaan.

Varusmiespalveluksen päätyttyä
Suontausta haki ja pääsi va-vänrikki-
si helmikuussa 1964. Syksyllä alkoi
Kadettikoulu, josta hän kolme vuot-
ta myöhemmin tuoreena luutnanttina
palasi Porin Prikaatiin samaiseen Kra-
naatinheitinkomppaniaan.

Tuolloin varuskunta oli lähes valmis,
tuttu ja turvallinen.

Everstiluutnantti evp. Seppo Suon-
tausta palveli Huovinrinteellä vuoteen
1979, jolloin edessä oli siirto Taistelu-
kouluun ja myöhemmin Rannikkojää-
käripataljoonaan. Hän palasi Säkyllään
v. 1988 koulutustoimiston päälliköksi,
ja viimeiset viisi vuotta toimi Satakun-
nan Jääkäripataljoonan komentajana.
Reserviin Suontausta siirtyi v. 1996.

Jalan, suksilla ja polku- pyörällä

Jouko Sinisalo aloitti varusmies-
palveluksensa Porin Prikaatin Vies-
tikomppaniassa helmikuussa 1970.
Palveluksen päätyttyä hän haki ke-
sävänskäksi, mutta koska vapaita va-
kansseja ei ollut, Sinisalo aloitti va-
kersanttina talvella 1971.

- 4.Jääkärikomppanian silloinen
päällikkö, kapteeni **Mikko Virtanen**
teetti minulla harjoitussuunnitelmia

*Kuljetuskomppania perustettiin uudelleen vuonna 1979,
vasemmalla yksikön vääpeli Antti Kannisto ja oikealla
päällikkö Jouko Sinisalo kiinnittämässä yksikön kylttiä.*

yökäudet. Silloin se tuntui tylsältä, mutta myöhemmin tajusin, että kokenut päällikkö halusi valmentaa minua Kadettikoulua varten, Sinisalo muistelee.

Kadettikoulun jälkeen Sinisalo palveli mm. useiden yksiköiden kuten 4.JK:n, 3.JK:n ja KulJK:n päällikkönä. 1970-luvun alussa hevoset poistuivat Huovinrinteeltä eikä moottoriajoneuvoja ollut juuri nimeksikään. Tämä ei sotaväkeä pysäyttänyt.

Lähes aina harjoituksissa liikuttiin polkupyörillä. Ampumaradalle mentiin kesäisin marssien ja talvisin sukilla, ja siihen aikaan kouluttajat olivat aina joukkonsa mukana. Jossain vaiheessa isommissa harjoituksissa oli käytössä siviilistä vuokrattuja traktoreja kuljettajineen.

Legendaarinen VARSTA-harjoitus v. 1984 on jäänyt myös Jouko Sinisalon mieleen eritoten siksi, että hän toimi harjoituksessa Porilaisista muodostetun pataljoonan toimivana komentajana.

- Muistan myös hyvin sen puhut-
telun elokuva-aiheissa, missä silloinen komentaja, eversti **Raimo Joki-**

nen totesi, että "nyt on ollut tavallista kiireempää, mutta VARSTAn jälkeen helpottaa", Sinisalo naureskelee.

Sinisalo siirtyi v. 1998 koulutustoimiston päällikön pestistä pataljoonan komentajaksi Panssariprikaattiin, josta jäi reserviin v. 2000.

Varuskunta oli yhteisöllisyyden työssija

Molemmat Porilaiset muistelevat kaiholla varuskunnan alkuvuosikymmenten lämmintä yhteishenkeä ja yhteisöllisyyttä.

- Kaikki tunsivat toisensa ja asioita tehtiin yhdessä. Varuskuntakerhoilla pidetyt tapahtumat keräsivät sotilaita perheineen yhteisiin rientoihin, Suontausta kertoo.

Sinisalon mieleen on jäänyt erityisesti eversti **Tauno Sutela**, joka toimi prikaatin komentajana 1970 – 1975.

Sutela teki paljon töitä varuskunnan väen hyvinvoinnin puolesta. Hänen aikanaan varuskunta sai mm. oman päiväkodin. Sutela tunsu jokaisen varuskunnassa asuvan lapsen etunimeltä. Vuosipäivän puheessaan hän

mainitsi kaikki syntyneet lapset, avioliittoon vihityt ja muut kuluneen vuoden tapahtumat varuskunnassa. Tämä jos mikä on sitä yhteisöllisyyttä, jota nykyisin niin kovasti peräänkuulutetaan.

Reipas upseerikokelas Suontausta Kranaatinheitinkomppanian upouudessa tupa 1:ssä loppuvuodesta 1963. (alakulma) Viitisenkymmentä vuotta myöhemmin samainen tupa on edelleen Kranaatinheitinkomppanian varusmiesjohtajien käytössä. Seppo Suontausta (vas.) ja Jouko Sinisalo kävivät tekemässä tupatarkastuksen" ja muistelivat vanhoja hyviä aikoja.

Ampumahiihtomestari Juhani Suutarinen tuli ensimmäisten joukossa Huovirinteelle

"Rotat jäivät Heikkilään"

Teksti: Asko Tanhuanpää Kuvat: Juhani Suutarisen kotialbumi ja Porilaismuseo

"Liian pieni" mies ei kelpannut Porin prikaatissa ampumahiihtovalmennukseen. Rajavartiostossa kelpasi ja loppu on suomalaisen urheilun historiaa.

Ampumahiihdon kaksinkertainen maailmanmestari **Juhani Suutarinen** yllätti taannoin tavatessamme sanomalla, että on palvellut varusmiehenä Porin prikaatissa. Tämän jutun kirjoittaja oli pitänyt itsestään selvänä, että elämäntyönsä rajavartijana tehnyt imatralainen olisi syntynyt itärajan tuntumassa, käynyt armeijankin sillä suunnalla ja sanan täydessä merkityksessä varttunut sukset jalassa ja pyssy selässä.

- Olen lähtöjäni Karjalan poikia, koti jäi Uukuniemelle itärajan taakse. Sieltä tultiin evakkoreessä Etelä-Pohjanmaalle Ylihärmään, selvittää Suutarinen.

Varusmiespalvelus kutsui Suutarista helmikuussa 1963 ja siihen aikaan oli tapana lähettää eteläpohjalaiset Porin prikaatiin Turkuun.

- Olin harrastanut pienen ikäni urheilua, hiihdellyt ja metsästellyt, mutta ampumahiihtoa en ollut armeijaan lähtiesäni ikinä edes kokeillut. Enkä päässyt kunnolla kokeilemaan Porin prikaatissaakaan, kun prikaatin legenda-

rinen urheilu-upseeri **Lauri Musakka** ei hyväksynyt minua ampumahiihtovalmennukseen. Olin kuulemma liian pieni, Suutarinen muistaa.

- Siellä minä sitten katselin näyttösuojaissa, kun valmennettavat ruiskivat laukauksiaan pitkin betoniseiniä. Sittemmin juttelimme Musakan kanssa asiasta useammankin kerran ja hänen oli pakko myöntää olleensa väärässä, hän hymähtää.

Mutta suunnistuksessa ja juoksussa pienikin mies sentään kelpasi valmennusryhmiin. Suutariselta odotettiin paljon puolustusvoimien mestaruuskilpailuista, mutta sairastumisen viimeistelyleirillä Raasissa vei mahdollisuuden osanottoon ja samalla myös menestykseen.

Polkupyörämarsilla Turusta Huovinrinteelle

Juhani Suutarinen on yksi niistä varusmiehistä, jotka muuttivat ensimmäisten joukossa Turusta Säkylän Huovinrinteelle rakennettuun uuteen varuskuntaan. Sen hän sanoo muistavansa kuin eilisen päivän.

- Tarkastin juuri armeijamuistoista, että päivä oli 24. elokuuta vuonna 1963. Ylitimme Säkylän ja Yläneen rajan juhlallisesti polkupyöräparaatissa, jonka ottivat vastaan toisen divisioonan komentajana tuolloin toiminut **Adolf Ehrnrooth** ja Porin prikaatin komentaja **Yrjö Keinonen**.

- Minun polkupyöräni oli jo parhaat päivänsä nähnyt, kappakin pyöri välillä omiaan, mutta siinä vaiheessa musiikin soidessa ei kaikkia pikkuasioita edes huomannut, Suutarinen kertoo.

Rangaistuksena oli kanto tai kaksi

Jazzmies **Jyrki Kangas** kertoi "Enstiset porilaiset" -sarjan kautta aikojen ensimmäisenä haastateltavana olleensa ensimmäinen Säkylän rajan ylittänyt varusmies, mutta Suutarinen muistaa olleensa tavallisena sotamiehenä kaukana kärjestä.

- Uutuuttaan kiiltelevä varuskunta näytti nuoren miehen silmissä todella upealta. Meillä oli ollut Turun Heikkilän kasarmilla neljännessä kiväärikomppaniassa peräti 36 miestä samassa majoitustuvassa, mutta nyt saatiin elää herroiksi. Turkuun jäivät lattialle siivouksessa heitettävät märät sahanurut ja sinne jäivät myös rotat. Jos sinne jätti eväspussin hetkeksikin vartioimatta, niin heti kävi kutsumattomia vieraita.

- Se täytyy sanoa, että Huovinrinteellä meitä varusmiehiä käytettiin surutta hyväksi, mitä alueen kaunistamiseen tulee. Jos hiukankin töppäsi, niin heti joutui kaivamaan kantoja ylös. Yleinen rangaistus oli kanto tai kaksi. Yksi oppineempi kaveri olisi siellä varmaan edelleenkin kaivamassa, jos me muut emme olisi auttaneet.

Leppäkeihäänä ulos vääpelin toimistosta

Juhani Suutarinen sanoo muistavansa Porin prikaatista hyvin niin joukkueenjohtajansa, luutnantti **Terävän** kuin komppanianpäällikönkin luutnantti **Ilkka Puukan**. Mieleen

jäi myös väepeli **Haapaniemi**, sodan käynyt mies.

- Vääpelin toimistoon ei siihen aikaan menty turhaan. Jos sen teki, niin lensi ulos kuin leppäkeihäs, kuittaa Suutarinen.

Sittemmin Suutarinen kertoo tutustuneensa hyvin niin oman varusmiesaikansa urheilu-upseeri Lauri Musakkaan kuin viidennen kiväärikomppanian entiseen päällikköön, juuri edesmenneeseen **Jouko Tukiainkin**.

- Huovinrinteellä tuli käytyä muutamana kerran kisamatkoilla. **Heikki Ikola, Mauri Lahtela** ja **Antti Narmio** pitivät huolta siitä, että siellä sai aina huippuluokan vastuksen. Heikin kanssa pidetään edelleenkin yhtä säännöllisesti.

Minskin ladut kuin tehty Suutariselle

Heti varusmiespalveluksen jälkeen rajavartijaksi hakeutuneen Juhani Suutarisen huippuhetken ampumahiihtäjänä osuivat vuoden 1974 MM-kisoihin Minskiin. Jopa yli-inhimillisen kovaksi keuhusta harjoittelustaan tunnettu mies säästyi sinä vuonna yleensä alkutalvesta vaivaneelta hengitysteiden tulehdukselta ja MM-laduilla nähtiin suorastaan ylivoimainen mestari.

- Minskin ladut oli kuin tehty minulle. Olin pahuksen ketterä nousuisissa ja niissä ne kisat ratkaistiin. Kah-

den henkilökohtaisen kisan lisäksi tein siellä parhaan ajan myös viestissä, hän muistaa.

Lähes 40 vuotta huippuvuosiensa jälkeen Juhani Suutarinen myöntää, että toisin toimimalla olisi mestaruuksia voinut tulla enemmänkin.

- Työskentelin siihen aikaan varusmiesten sissikouluttajana ja maastopäiviä oli tosi paljon. Jos olisin ottanut virkavapaata, olisin varmasti säästynyt sairauksilta, mutta en yksinkertaisesti uskaltanut. Pelkäsin, että minut olisi siirretty johonkin varastohommiin, mikä olisi ollut likimmiten kuolemasta seuraava rangaistus. Minä olin luontoihminen ja olen sitä edelleenkin, Suutarinen naulaa.

Ampumahiihtoa Suutarinen seuraa yhä aktiivisesti. Surukseen vanhan mestarin on todettava, että kärki on liian kapea ja harrastajamäärät vastaavasti liian pieniä.

- Olen ehdottanut tosissani, että Ampumahiihtoliiton ja Hiihtoliiton pitäisi yhdistyä. Tänäpäivänä ei pelkällä ammunalla pärjää, vaan hiihtopohjankin on oltava vahva. Itse olin ykkösluokassa sekä hiihtäjänä että ampujana, kun siirryin ampumahiihdon pariin.

70 vuotta toukokuussa 2013 täyttänyt Juhani Suutarinen, kapteeni evp, voitti urallaan kahden maailmanmestaruuden lisäksi MM-viestistä kultaa ja hopeaa. Olympialaisissa hän oli kahdesti viestin hopeamitalit voittaessa joukkueessa.

Naisten määrä kasvussa kansainvälisessä kriisinhallinnassa

Teksti ja kuvat: Antti Kekola

YK:n päätöslauselman 1325 mukaisesti Suomi on sitoutunut kasvattamaan naisten määrää kansainvälisen kriisinhallinnan operaatioissa. Rotaatiossa 1/13 Libanonin lämpöön saapuivat pääjoukon mukana ryhmän varajohdaja **Piia Kärkkäinen**, taistelulähettilä **Jenni Kuosa** ja tilannekeskuksen toimisto-aliupseeri **Janika Manninen**.

Rauhanturvaajaksi lähteminen UNIFIL-operaatioon Etelä-Libanoniin on

kaikille kolmelle ensimmäinen kriisinhallintaoperaatio, aivan kuten valtaosalle Libanonin rotaatiossa 1/13 palveluksensa aloittaneista suomalaisista. Kolmikolla on edessään vuoden palvelus irlantilais-suomalaisen pataljoonan päätukikohdassa.

Tällä hetkellä Libanonissa palvelee kolmetoista suomalaisnaista kriisinhallinnan eri tehtävissä, ja Puolustusvoimien tavoitteena on YK:n päätöslauselman mukaisesti kasvattaa naisten määrää operaatioissa entisestään. Kuten monessa muussakin kansainvälisen kriisinhallinnan kohdemaassa, niin myös Libanonissa vallitseva kulttuuri saattaa rajoittaa miesten ja naisten välistä kommunikointia, joten naisia kaivataan esimerkiksi partiotehtäviin helpottamaan yhteydenpitoa paikallisiin. Samalla suomalainen rauhanturvaajanainen on oivallinen esimerkki paikallisille naisille tasa-arvon toteutumisesta Suomessa.

Hyvä koulutus pohjana

-Haluan olla mukana jatkamassa hyvämaineista suomalaista rauhanturvaperinnettä. Monikansallinen työympäristö asettaa varmasti alkuun omat haasteensa, mutta eiköhän siitä selvitä. Koulutus Porin prikaatissa oli kattava ja monipuolinen, soveltavassa vaiheessa sain hyvät perusteet omaan tehtävääni ja peruskoulutuksessa toimistoaliupseerikin sai taistelukoulutusta aina sinkoammunnasta lähtien, toteaa alikersantti Janika Manninen huoltoteltan aurinkoisella patiolla.

Alikersantti Jenni Kuosa lähti reissuun ulkomailla palvelleen sukulai-

sensa rohkaisemana. Rotaatiokoulutukseen tyytyväinen Kuosa lähti keräämään ulkomaan komennukselta uusia kokemuksia.

- Uskon, että reissussa pääsee tutustumaan itseensä ja kasvamaan ainakin henkisesti. Kun on kova kiire ja rasitus päällä, täytyy vain jaksaa tsemppata kaveria eikä välittää väsymyksestä. Luottamus joukkuekavereihin on kova, Kuosa summaa omat kulmakänsensä onnistuneelle operaatiolle.

Kuosa ja Manninen ovat molemmat suorittaneet varusmiespalveluksensa Porin prikaatissa Suomen kansainvälisessä valmiusjoukossa (SKVJ). Valmiusjoukkokoulutuksessa keskitytään nimenomaan kriisinhallintatehtäviin valmistamaan koulutukseen.

Muuttuneiden menettelytapojen myötä rauhanturvatehtäviin on mahdollista hakeutua myös muihin kuin oman reservin arvon määrittämiin tehtäviin. Näin pyritään parantamaan muun muassa reservin vänrikkien työllistymistä kriisinhallinnan tehtävissä. UNIFIL -operaatiossa palvelee yhteensä yhdeksän reservin vänrikkiä ryhmän varajohtajina palvelusarvonaan kersantti. Piia Kärkkäinen on yksi heistä.

Työ- ja elämäkokemusta

-Lähdin hakemaan reissusta työkokemuksen lisäksi yleistä elämäkokemusta. Vielä en ole ehtinyt maalailemaan sen kummempia odotuksia, avoimin mielin eteenpäin. Johtamistyylilläni en osaa sanoa muuta, kuin että yhdessä tekemällä onnistuu.

Haastatteluhetkellä suomalainen

pääjoukko oli vielä koulutusvaiheessa, mutta operatiivisen toimintavalmiuden saavuttamisen jälkeen kolmikko pääsee muun joukon mukana tekemään arvokasta työtä suomalaisen kriisinhallinnan eteen YK-mandatin alla.

Varusmiesten palvelusajan lyhennys on vaativa palapeli

Vastuullisia tehtäviä jo alokkaille

Teksti: Jorma Pihlava Kuva: Albert Alipirjelä

Varusmiespalveluksen lyhentäminen 15 vuorokaudella lisää mukavuutta. Pääosa varusmiehistä kotiutuu joko juhannukseksi tai jouluksi ja henkilökunnalle jää aikaa valmistella uuden saapumiserän vastaanottoa enemmän kuin tähänastinen yksi viikonloppu.

Mutta onnistuuko tarvittavien taitojen opettaminen kahta viikkoa lyhemässä ajassa?

Majuri **Mika Heikkilä** vastaa Porin prikaatin esikunnassa koulutuksen suunnittelusta. Hän tiivistää vastauksen sotilaallisesti.

–Kun näin on käsketty tehdä, niin onnistutaan.

Onnistumisen tiellä on kuitenkin monta ongelmaa ratkaistavaksi.

Ohjeita tulee sekä pääesikunnasta että maavoimien esikunnasta. Lisäksi puolustusvoimien eri toimialat, kuten kirkollinen työ ja liikunta, esittävät omia toiveitaan ja vaatimuksiaan. Nämä sovitetaan varuskunnassa uuden lain määrittämiin palvelusaikoihin. Kaikilla osapuolilla on omat intressinsä: jos kaikki toiveet laskisi yhteen, pitäisi lyhimmänkin palvelusajan olla 8–9 kuukautta.

–Suunnitellaan, priorisoidaan, kokeillaan ja opitaan, saapumiserän koulutuksen suunnittelusta vastaava kapteeni **Lauri Mukka** muotoilee.

Viestimiehille kuusi kuukautta on lyhyt aika

Palvelusaikoja rukattiin edellisen kerran 15 vuotta sitten. Isoin muutos oli miehistön 240 päivän palveluksen lyhentäminen puoleen vuoteen.

Mika Heikkilä arvioi, että entinen kahdeksan kuukautta saattaisi edelleen olla hyvä miehistön palvelusaika. Kahden viikon nipistäminen kuudesta kuukaudesta on vaikeaa tai erittäin vaikeaa, koulutushaarasta riippuen.

Porin prikaatin viestikomppanian päällikkö, kapteeni **Kalle Nieminen** sanoo, että alati teknistyvässä viestiselajissa on tiukat paikat.

–Datasiirto lisääntyy, järjestelmät monimutkaistuvat. Viestimiehet olivat kyselyssä sitä mieltä, että kuusi kuukauttakin oli liian lyhyt aika oppia asiat omasta mielestä riittävän hyvin. Täytyy muistaa, että heidän on opittava sekä jalkaväen sotilaan perustaidot että käyttämään viestimiehen laitteita, Nieminen toteaa.

–Uutta tietoa tulee aika tiiviiseen tahtiin. Välillä meinaa tippua kärryiltä, mutta pitää vain tehdä enemmän töitä. Koulutus on hyvää, sanoo viestimies **Joni Knaapi**, jonka palvelus kestää 165 päivää.

Palveluksen lyhentämisoperaatio koostuu luvuttomasta määrästä yksityiskohtia. Eteen tulee hämmäntäviä tilanteita.

Porin prikaatin esikuntakomppanian sotilaspoliisilinjan johtaja, yliluutnantti **Elias Halminen** kertoo, että sotilaspoliiseiksi koulutettavat varusmiehet pitää valita jo peruskoulutuskauden puolivälissä.

–Voimankäytön peruskoulutus alkaa neljännen palvelusviikon jälkeen. Kuudennella viikolla pistetään vartio-
tehtäviin.

Vastuullisia tehtäviä joudutaan osoittamaan jo alokasaikana.

–Aika varhain tulee iso vastuu. Kouluttajatkin ovat ehtineet katsoa valittavia silmästä silmään aika lyhyen ajan, Halminen jatkaa.

Helppoa lyhennys ei ole pisimmästäkään palvelusajasta. Elias Halminen kertoo, ettei kuljetuspuolen johtaja-

koulutukseen tahdo täysi vuosikaan riittää. Kuljetusupseerien on hallittava sotaväen taitojen ja tietojen lisäksi direktiivit ja muut siviilipuolen määräykset, jotka muuttuvat tavan takaa.

Luvassa lisää kouluttajia

Palvelusaikojen lyhentämistä on luvattu kompensoida lisäämällä kouluttajien määrää. Laskennallinen tavoite on 2,5 kouluttajaa 30 sotilaan joukkuetta kohti.

Miehet sanovat, että paperilla se voi laskennallisesti toteutua, mutta ei arjessa. Esimerkiksi kansainvälisten operaatioiden rotaatiokoulutus vie säännöllisesti kouluttajavoimaa varusmieskoulutuksesta. Samoin lomat.

Samaan aikaan maavoimat alkaa kouluttaa varusmiehiä uuteen taistelutapaan, joka on entistä teknisempi. Tämä ei helpottane koulutusta eikä suosi lyhempää palvelusaikaa.

Varusmiespalvelus

- Varusmiespalvelus kestää 165, 255 tai 347 päivää.
- Vuodesta 1998 tähän vuoteen palvelusajat olivat 180, 270 tai 362 päivää
- Vuoden 1950 asevelvollisuuslaissa määritettiin palvelusajaksi 240 päivää, erikoistehtäviin ja upseereiksi koulutettavilla 330 päivää.
- Vuonna 1991 siirryttiin kahteen alokkaiden saapumiserään vuodessa. Siihen asti palvelukseen astuttiin helmikuussa, kesäkuussa ja lokakuussa.
- Naisille vapaaehtoinen asepalvelus on ollut mahdollista vuodesta 1995.
- Porin prikaatista kotiutettiin ensimmäiset lyhennetyt palvelleet 20.3. Silloin tuli 55:lle lääkintämieheksi ja sotilaspoliiseiksi koulutetulle 255 päivää täyteen.
- Seuraava kotiuttamispäivä on juhannusaatonaatto, 20.6. Sotilaspassin saavat heinäkuussa aloittaneet 347 päivää palvelleet sekä tammikuussa aloittaneet 165 päivän varusmiehet.

0-9

LähiTapiola Varsinais-Suomi
Eerikinkatu 6 b, 20100 TURKU
Puh. 010 19 2605

Yhdessä hyvä tulee.

Salon OP

Helpon arjen
RAISIO

www.raisio.fi

Sini Sabotagen kappale "Levikset repee" sai varusmiehet taputtamaan rytmissä.

Huippuartistiteja stand up-komiikkaa ja taikuutta kotiutumisjuhlassa

Teksti ja kuva: Albert Alipirjelä

Varusmiestoimikunta järjesti Porilaisaukiolla kotiutumisjuhlan kotiutuville varusmiehille. Esiintyjinä juhlassa oli mentalisti Pete Poskiparta, tampere-lainen koomikko Arimo Mustonen sekä huippuartistit Stig ja Sini Sabotage.

Illan avausnumerona olivat koomikko Arimo Mustosen stand-up komiikkaa, joka hauskuutti taistelijoita inttivitseilläään. Mustosen esitystä seurasi mentalisti Pete Poskiparran esitykset, joihin useampi varusmies pääsi osallistumaan itse mentalistin apulaisena. Numeroon kuului korttitemppuja, klassisia narutemppeja ja luonnollisesti tilannekomiikkaa. Illan pääesiintyjinä toimivat musiikkibisneksen huippunimet Stig ja Sini Sabotage. Stigin esitys villitsi yleisöä laulamaan mukana sekä tanssimaan hänen tunnetuimpia kappaleitaan, sekä uusia kappaleita, joita ei artistin levyiltä löydy. Illan viimeisenä esityksenä ja suomiräpin nousevana nimenä esiintyi Sini Sabotage, joka aloitti hyvin energisesti ja päätti esityksensä kaikille tuttuun "Levikset repee" – kappaleeseen. Kukin artisti ennen ja jälkeen esityksen jakeili nimikirjoituksia, ja osallistui yhteiskuviin varusmiesten kanssa. Ilta oli kaikin puolin onnistunut, ja reiluun kahteen tuntiin saatiin huippunimiä, ja kotiutuvat voivat hyvillä mielin muistella varusmiestoimikunnan järjestämää kotiutumisjuhlaa.

Varusmiestoimikunta -varusmiesten asialla

Kersantti Juuso Makkonen

Varusmiestoimikunnat (VMTK) ovat vastanneet varusmiesten olojen parantamisesta ja edistämisestä eri joukko-osastoissa jo 1970-luvun alusta asti. Vaikka aikaa toiminnan aloittamisesta onkin jo monta vuotta, ovat toimikuntien toimintaperiaatteet pysyneet lähtökohtaisesti samoina: Varusmiestoimikunnat tekevät erilaisia aloitteita varusmiespalveluksen parantamiseksi. Osa aloitteista etenee jopa puolustusvoimien komentajalle ja eduskun-

taan asti.

Porin prikaatissa varusmiestoimikunta vaikuttaa kuntotalon alakerrassa sijaitsevasta tilasta, jossa puheenjohtaja, sihteeri, sekä työ-, opinto- ja sosiaaliasiamies kahden multimedia-varusmiehen kanssa ajavat varusmiesten asioita. Samaan tilaan mahtuu kolme erillistä huonetta, joissa varusmiehet voivat käyttää julkisia tietokoneita ja pelata Playstation 3-, sekä Xbox 360- pelikonsoleita muun vapaa-ajan oleskelun ohessa.

Sodankylässä järjestettiin toukokuun lopussa VMTK -päivät, jonne kaikki Suomen maavoimien joukko-osastoista varusmiestoimikunnat kokoontuivat muutamaksi päiväksi luomaan uusia aloitteita, sekä korjaamaan vanhoja aloitteita. Aiheina olivat esimerkiksi sosiaalitaloudelliset aiheet, yleinen hyvinvointi sekä yleinen palveluksen turvallisuuden lisääminen. Varusmiestoimikunnan sihteeristön maavoimien edustajat: Porin prikaatista Kersantti **Juuso Makkonen** ja Pohjois-Karjalan prikaatista Alikersantti **Eetu Immonen**, käyvätkin 12.6 esittelemässä kyseiset aloitteet Maavoimien esikunnassa, josta ne lähtevät jatkokäsittelyyn.

Uusia puheenjohtajia

Vaikka pääpaino päivillä olikin aloitteiden hiomisessa ja luomisessa, oli tavoitteena myös tutustuttaa muutamaa viikkoa aikaisemmin tehtäväänsä nimitetyt uudet puheenjohtajat ja valita heidän joukostaan kolme tulevaa alikersanttia varusmiestoimikunnan sihteeristöön, jonka tehtävänä on ajaa aloitteita eteenpäin aina Maavoimien komentajalle asti. Porin prikaatin uusi puheenjohtaja oppilas **Sepponen** tuli edeltäjänsä lailla valituksi kyseiseen joukkoon.

Varusmiestoimikunnan 1/13 kausi alkaa olla lopuillaan ja se on sisältänyt paljon toimintaa: viihdeiltoja, liikuntakerhoja ja paljon muuta. Lisäksi varusmiestoimikunta hankki jokaiseen yksikköön Playstation 3- konsolin yksikköistä kerätyillä pullorahoilla. Kohota kotiutuvana puheenjohtajana haluan kiittää VMTK -aktiiveja ja toivottaa kaikille palvelustaan jatkaville hyvää palvelusta ja muille onnea uusiin koitoksiin.

Laulun sanoin sanottuna: "Kesä tuli taas kuin kani hatusta". Tuntui että kevät jäi kokonaan välistä ja vuodenaajoissa hypähtiin suoraan talvesta kesään. Ulkona on helle, jota on riittänyt jo päiväkausia. Ei millään uskoisi, että eletään vasta kesäkuun alkupuolta.

Juhlat ja kokous takana

Sotilaskotiyhdistyksen 50 vuotista taivalta juhlittiin 25.5.2013. Miehistösaliin katetut pöydät täyttyivät lähes viimeistä sijaa myöten. Noin 250 vierasta tuntuivat viihtyvän ja nauttivan tilaisuuden tunnelmasta, joka oli varsin lämminhenkinen. Juhlista on luvassa tarkempi juttu seuraavaan Porilaiseen.

Juhlia seuraavana päivänä oli vuorossa Sotilaskotiliiton kevätkokous. Kokouksessa puhetta johti yhdistyksemme varapuheenjohtaja **Päivi Perälä**. Kaikkiaan kokoukseen osallistui reilu 80 henkeä mukaan lukien viralliset edustajat eri sotilaskotiyhdistyksistä, sekä kokousta seuraamaan saapuneet sisaret.

Juhlaviikonlupusta selvittiin hienosti, vaikka jo etukäteen tiedettiin sen olevan aikamoinen ponnistus. Sekä juhlista, että kokouksesta on kiirinyt pääsääntöisesti vain positiivista palautetta. Kiitokset kaikille viikonlopun aikana eri tavoilla mukana olleille! Yhdessä loimme taas hienoja hetkiä.

Perinteinen saunailta

Sisarten saunailta on tänä kesänä Areenan saunalla 13.6.2013. Jos vanhoihin merkkeihin on uskomista siinäkin saunassa lauteet täyttyvät sisarista ja iloinen puheensorina täyttää Areenan ympäristön. Jälkipelit käydään tällä kertaa juhlista ja kokouksesta, koska keväinen liikuntatapahtuma jäi tällä kertaa väliin.

Kesäretki Tuusulaan

Kun heinäkuu on huilattu, aloitellaan syyskauden tapahtumia tekemällä kesäretki. Tällä kertaa retki suuntautuu Tuusulan kulttuurimaisemiin ja ajankohta on lauantai 10.8.2013. Pääsemme opastetusti tutustumaan

Ainolaan, Halosenniemen ja Lottamuseoon. Ruokaa on luvassa Krapin ravintola Mankelissa ja kahvit Lottamuseolla.

Syksyn houkutuksia

Syyskuun sisariltaa vietämme tutustumalla frisbeegolfin saloihin. Sen tiedän, että tätä golfia ei pelata hoidetulla viheriöllä, eikä siinä käytetä mailaa. Illasta tulee varmasti monella tapaa mielenkiintoinen ja erilainen kun tutustutaan uuteen urheilulajiin. Frisbeegolfia on luvassa 12.9.2013

Odotettavan arvoinen on lokakuun sisarilta ja Kaino-neulevaatteisiin tutustuminen. Hienoa, että sisarille on tarjolla oma esittely Kaino maailmaan. Sisariltaa vietetään 10.10.2013

Nyt on kuitenkin aika nauttia kesästä ja huitoa hyttysiä. Toivotan kaikille lukijoille lämpöä ja aurinkoa. Väliin sopiva ropsaus kesäistä sadetta. Nautitaan suvesta ja ladataan akkuja!

"Mitä lieneekin aarteita Suomessa, toki kallehin on vapaus. Tää' on suorana seistä ja kaatua joka miehellä oikeus"

Kunnianpolku taistelujen tiellä

Säkylän varuskuntaan on parin vuosikymmenen aikana noussut poikkeuksellisen arvokas muistomerkkien lehto.

Prikaatin esikunnan lähipuistikkoa kiertevää Kunnianpolkua reunustavat sodanaikaisten joukko-osastojen teoista puhuttelevat jyhkeät muistokivet. Kivet palauttavat jälkipolvien mieliin maamme puolustaneiden nuorukaisten kulkemat taistelujen tiät. Raskaat uhraukset, jotka he olivat valmiit antamaan rakkaan ja itsenäisen isänmaansa puolesta.

Kunnianpolku tekee kunniaa kaikille sotiemme veteraaneille.

1

1. Porilaispatsas

Graniittisella jalustalla seisova Porilaispatsas kuvaa samaan tahtiin marssivia pronssisia 1800- ja 1960- luvun rumpalipoikia. Patsaan jalustaan on kiinnitetty Varsinais-Suomen ja Satakunnan vaakunat. Taiteilija Niilo Sarvian suunnittelema patsas paljastettiin Huovirinteellä vuonna 1988, varuskunnan 25-vuotisjuhlien yhteydessä.

2

2. Porilaiskivi

Porilaiskivi on Säskylän varuskunnan alueelta löydetty muhkea kivipaasi, joka on omistettu Porin Prikaatille ja sen edeltäjä-joukko-osastoille. Huovirinteen pääportin vieressä seisova luonnonkivi on paljastettu vuonna 1976, Porin prikaatin 350-vuotisjuhlien kunniaksi.

3

3. Satakunnan sotilaspiirin muistopatsas

Satakunnan sotilaspiiri vastasi vuoteen 1992 Satakunnan puolustusunnittelusta, alueen asevelvollisuusasioiden hoitamisesta, kuten kutsunnoista sekä yhteydenpidosta muuhun yhteiskuntaan. Patsaaseen on kuvattu Satakunnan sotilaspiirin tunnus – torni ja edestäpäin kuvattu kruunulla varustettu karhunpää, muistopatsas paljastettiin Huovirinteellä vuonna 2011.

4

4. JR 35: n muistokivi

Presidentti Mauno Koiviston sodanaikaisena joukko-osastona tunnetun JR 35:n muistokivi on valmistettu graniitista. Kiven muoto kuvaa rykmentin kulkemaa reittiä Syväriiltä Maaselän kautta Kannakselle sekä saavutettua rauhaa. Taiteilija Olavi Haanpään suunnittelemaan muistomerkkiin on tallennettu rykmentin maineikkaita taistelupaikkoja, pakkorauhan raja sekä Stalinin kanava. Muistokivi paljastettiin Huovirinteellä vuonna 1992.

8

8. JR 14 – jääkärieversti Väinö Polttilan rykmentti

Jääkärieversti Väinö Pottilan johtaman rykmentin, JR 14:n, muistomerkki on omistettu talvisodassa taistelleille rykmentin miehille. Vuonna 1991 paljastettu kivi on valmistettu Ylämaalta tuodusta Raipon vihreästä pallograniitista. Olli Haanpään suunnittelemaan muistokiveen on veistetty ura, joka kuvaa polveilevaa taisteluhautaa läpi tunnettujen taistelupaikkojen.

9

13. JR 56:n, JR60:n ja Osasto Törnin muistopatsas

Kunnianpolun viimeisin muistomatsas tekee kunniaksi JR 56:n, JR 60:n ja Osasto Törnin taistelijoille. Mustien jalustojen tukeksi punagraniittinen kivipaasi paljastettiin kesäkuussa 1999 presidentti Mauno Koiviston ja ikääntyneen veteraanijoukon läsnäollessa. Muistomerkin on suunnitellut Olavi Haanpää. Sen keskilyväaseen on kaiverrettu Isänmaa- runon viimeiset säkeet sekä tukijalkoihin niiden 26 kunnan nimet, joiden miehistä JR 56 ja JR 60 jatkosodan taisteluihin perustettiin.

9. Säskylän suojeluskunnan harjoitusalueen muistomerkki

Harmaasta graniitista valmistettu muistomerkki paljastettiin Säskylän suojeluskunnan kunniaksi vuonna 1992. Varuskunnan Komendantin polun varrella sijaitsevan muistomerkin on suunnitellut sotilasmestari Olli Linden. Samalla paikalla sijaitsi myös Säskylän suojeluskunnan ampumarata.

13

14. JR 5:n muistokivi

Jalkaväkirykmentti 5:n muistokivi "Rajan railot" on valmistettu graniitista ja se kuvaa joukko-osaston taistelujen tietä sekä maanpuolustuksen merkitystä. Panssariestein muotoisen muistomerkin on suunnitellut taiteilija Olavi Haanpää. JR 5:n muistokivi paljastettiin vuonna 1980.

14

5. JR 14:n muistomerkki

Mustalta peruslaatalta kohoavat harmaagraniittiset tunturit kuvaavat rykmentin Kalastajasaaren aikaa ja tummanvihreästä graniitista veistetyt korpikuuset Viennan korpien sissisotavaihetta. Talousneuvos Reino Riikosen suunnittelema muistomerkki paljastettiin vuonna 1986.

6. Kevytosasto 8:n muistomerkki

Kiukaisissa perustetun Kevytosasto 8:n eli Petroskoin valtaajien muistomerkki on valmistettu punaisesta graniitista. Reino Palinin suunnittelemaan kiveen on veistetty kevytosaston tunnus. Vuonna 1987 paljastettu muistomerkki tekee kunniaa talvi- ja jatkosodassa taistelleille Kevytosasto 8:n ja Polkupyöräkomppania 3:n miehille.

7. JR 13:n muistokivi

Punagraniittinen, kymmenen tonnin painoinen muistokivi on omistettu Jalkaväkirykmentti 13:n miehille. He taistelivat talvisodan aikana Summan lohkolla. taiteilija Juhani Vikaisen suunnittelema muistomerkki paljastettiin Huovirinteellä vuonna 1986.

10. Pioneerikivet

Pioneerikivet on tehty harmaasta panssariesteiden kivistä. Heikki Eloorannan suunnittelema muistomerkki on omistettu talvi- ja jatkosodan pioneeri-ikäluokille, jotka uhrasivat vuosia taistelussa itsenäisyytemme puolesta. Edelleenkin panssariestettä kuvaava muistomerkki paljastettiin vuonna 1987.

11. JP 1:n muistomerkki

Jääkäripataljoona 1:n miehille omistettu muistomerkki on valmistettu kahdesta porilaisesta luonnonkivestä. Vuonna 1995 paljastetun muistomerkkin on valmistanut kokemäkeläinen Peipohjan Kiviveistämö. Kivihankkeen takana on JP1:n killan Satakunnan osasto. Pääasiassa pataljoonan perinteitä vaalii Sodankylässä toimiva Jääkäriprikaati.

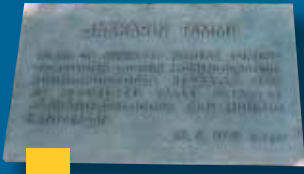
12. Divisioonan muistomerkki

Mustagraniittisella jalustalla seisova 15. Divisioonan muistomerkki on valmistettu punaisesta graniitista. Kiveen on hakattu ne Karjalan Kannaksen osat, joissa 15. divisioona jatkosodassa taisteli. Kunnianpolun toistaiseksi uusimman muistomerkkin on suunnitellut JR 57:n veteraaniarkkitehti Pauli Vuorinen ja se paljastettiin vuonna 1996.

15. JR 6:n muistokivi

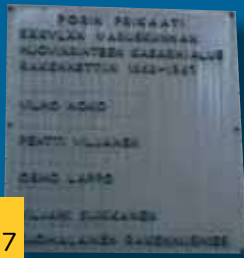
Harmaasta graniitista tehtyyn JR 6:n muistokiveen on veistetty eversti Torvald Ekmanin johtaman rykmentin jatkosodassa kulkema taistelujen tie. Vuonna 1984 paljastetun kiven suunnittelijat ovat rykmentin perinnetoimikunta ja Tampereen Kivi. Välirauhan solmimisen jälkeen rajavartiotehtävän saanut JR 6 siirrettiin sittemmin Turkuun, jossa se vuonna 1952 muutettiin 3. Prikaatiksi

16

Jääkäritammi

Sotilaskotirakennusta ympäröivälle viheriölle istutettu Jääkäritammi on tuotu Säskylään Pohjois-Saksan Locksteedter Lagerissa sijainneesta jääkärien koulutuskeskuksesta. Maanviljelysneuvos Pentti Perttulin vuonna 1973 prikaatille luovuttama tammi on elävä tunnus suomalaisesta jääkäriperinteestä.

17

Rakentajien laatta

Huovinrinteen kasarmialuetta rakennettiin vuosina 1959 – 1965. Vertaistiaan hakevan rakennustyön ylisuunnittelija ja johtaja oli puolustusministeriön rakennusneuvos Vilho Noko. Asemakaavan suunnitteli rakennusneuvos Pentti Viljanen. Varsinaisen työn suoritti suomalainen rakennusmies työmaapäällikkönä toimineen rakennusmestari Viljami Suikkasen johdolla. Rakentajien laatta paljastettiin vuonna 1976.

Kunnianpolun opaskartta

Porilaismuseum

Porin prikaatin perinteen juontavat aina ruotsinvalloituksen ja kolmikymmenvuotisen sodan ajoille. Silloinen Kuninkaallinen Porin Rykmentti perustettiin Kustaa II Aadolfin käskyllä 16.2.1626. Nykyporilaiset vaalivat kunniakkaasti perinteitään. Niitä esitellään vuonna 1990 avatussa Porilaismuseumissa. Perinne- ja aseosastoon jakautuva monipuolinen museum on avoinna erikseen sovittaessa.

Porin prikaatin kiltta

Yli tuhannen jäsenen Porin Rykmentin – Porin Prikaatin kiltta on maamme vanhimpia joukko-osastokiltoja. Säskylää kotipaikkanaan pitävä kiltta perustettiin vuonna 1959. Sillä on lisäksi toimivia alaosastoja mm. Turussa, Porissa, Helsingissä, Loimaalla ja Salossa. Porin prikaatin killassa korostuvat vapaaehtoinen maanpuolustustyö, perinteet ja yhdessäolo. Vireän toiminnan lippulaivat ovat kerran vuodessa järjestettävät Porilaispäivät sekä Porilainen-lehti, joka on useasti valittu maamme parhaaksi kiltalehdiksi.

"Porilaisia" palvellen vuodesta 1963

Laatinut: Seija Heiska

Porin prikaatin siirtyminen Turusta Säskylään vaati sotilaskotipalveluiden toiminnan käynnistämistä. Sotilaskotiliitto oli tilanteessa aloitteellinen ja kutsui koolle perustavan kokouksen. Kokous pidettiin sunnuntaina 7.4.1963 Säskylän yhteiskoululla. Paikalle saapui 51 sotilaskotityöstä kiinnostunutta. Kun kokous oli päättynyt, oli päätetty yksimielisesti perustaa Suomen 39. sotilaskotiyhdistys. Nimeksi yhdistykselle tuli Säskylän Sotilaskotiyhdistys. Samalla sille laadittiin Sotilaskotiliiton mallisääntöjen mukaiset säännöt ja valittiin puheenjohtaja sekä johtokunta. Ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin **Terttu Perttuli**.

Ripeästi alkuun

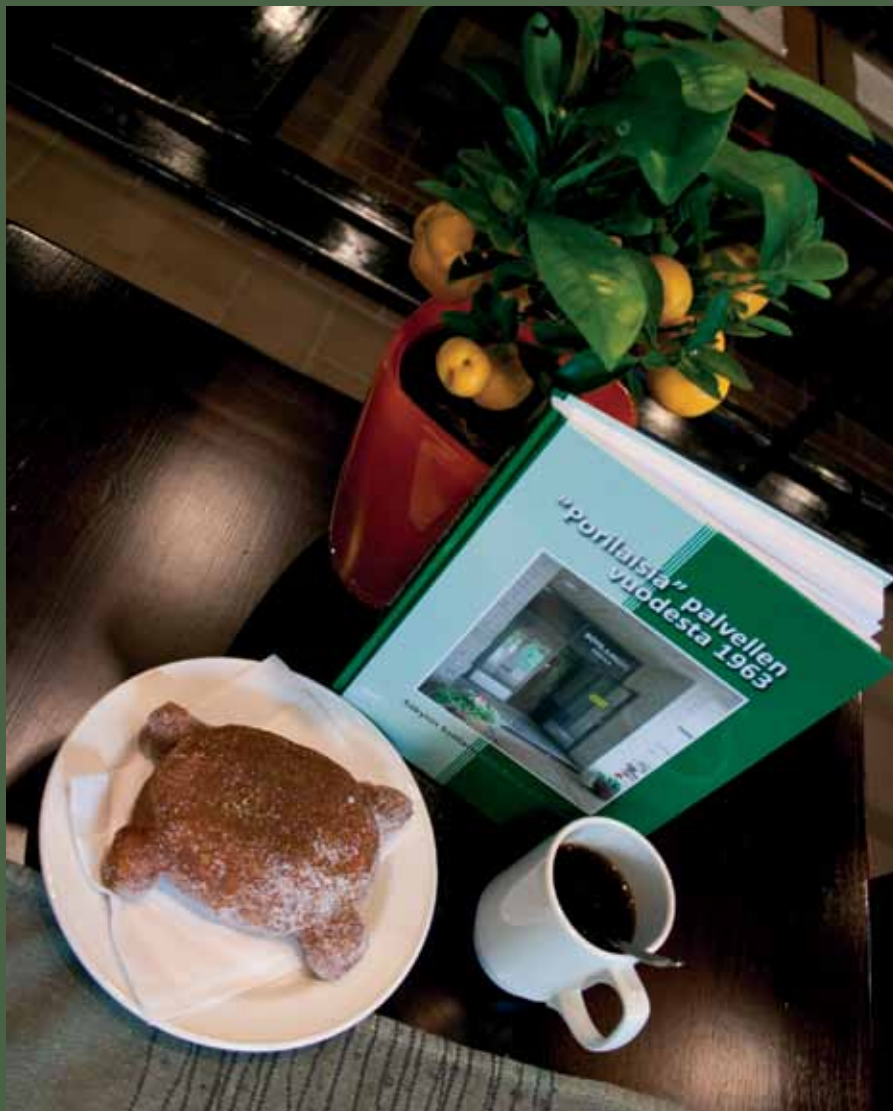
Johtokunnalla riitti töitä ja mietittävää. Miten saada jäseniä uuteen yhdistykseen ja miten käynnistää toimintaa? Aikaa ei ollut paljon, sillä Porin prikaatin ensimmäiset joukot siirtyivät Säskylään saman vuoden aikana. Toimeenpantiin laaja jäsenhankintakampanja. Naiset lähtivät kyläkunnittain kiertämään talosta taloon keräämään jäseniä uuteen yhdistykseen. Kampanja onnistui hyvin, sillä sen tuloksena saatiin viisisataa jäsentä. Uusi yhdistys aiheutti ihmetystä ja toiminnan tarkoitusta ei aina ymmärretty. Sotilaskotityö ei ollut entuudestaan tuttua, vaan se sekoitettiin Lotta-toimintaan.

Heinäkuussa 1963 pidettiin ensimmäinen sisarilta. Se pidettiin Huovrinteen varuskunta-alueen työmaaruokalan tiloissa. Paikalla oli noin sata sisarta. Sisarillan kahvitarjoilu saatiin toteutettua lahjoitusten avulla. Ensimmäisen sisarillan aiheena oli tutustuminen sisartyöhön sekä rakenteilla olevaan varuskunta-alueeseen.

Heti tositoimiin

Elokuussa oltiinkin sitten jo tositoimissa. Porin prikaatin 2. pataljoona aloitti pyörämarssin Turusta Heikkilän kasarmin kentältä kohti Säskylää lauantaina 24.8.1963. Säskylän kunta oli pyytänyt yhdistystä hoitamaan tulo-kahvit Vahoniemessä. Tehtävä otettiin

vastaan, vaikka ihan tarkasti ei tiedettykään, mitä tuli luvattua. Kenttäkeittimessä keitetyn kahvin määrä mykisti, metsään tuodut liinoitetut pöydät kahvikuppeineen ja pullatarjottimisineen olivat sisarille jotain ennenkematonta! Kun 2. pataljoona saapui paikalle lippu liehuen, olivat sisaret pöytien takana kahvipannut kädessä valmiina ottamaan varusmiehet vastaan. Käytännön sotilaskotityö alkoi!

Ruokalan alivuokralaisina aloitettiin

Sotilaskodin ensimmäinen sijoituspaikka oli ruokalan kulmassa, josta sille erotettiin sermeillä oma tila. Ruokalasta yhdistys sai käyttöönsä uunin ja jääkaapin, kalustus oli ruokalan kalusteita. Avajaisia vietettiin 26.8.1963. Toiminnasta vastasi sotilaskodin johtaja **Anja Sirkama**, kaksi palkattua apulaista ja leipuri. Lisäksi vihreät sisaret kävivät vuoroilla sotilaskodissa. Sisarista ei onneksi ollut pulaa, sillä ensimmäisen toimintavuoden aikana

yhdistykseen liittyi 508 jäsentä, joista yli puolet (310) oli toimivia jäseniä. Ensimmäiset hankinnat jouduttiin tekemään velaksi, koska varoja ei vielä ollut kertynyt. Sotilaskotiliitto antoi 1000 markan alkupääoman, jonka avulla käynnistyi varsinainen liiketoiminta. Lisäksi saatiin lahjoituksia eri tahoilta ja toisilta sotilaskotiyhdistyksiltä.

Jaostotoiminta käynnistyi

Jaostotoiminta käynnistettiin heti, kun toiminta pyörähti kunnolla käyntiin. Suurimpana oli tarjoilujaosto, jossa oli 230 sisarta. Liikkuva sotilaskotitoiminta (LSK) toimi aluksi tarjoilujaoston alaisuudessa. Vuonna 1966 LSK:n toiminta oli jo niin laajaa, että sotilaskotiyhdistys hankki ensimmäisen oman myyntiauton. Siihen saakka toimittiin laina-autojen varassa.

Kirjastotoiminta käynnistyi samaan aikaan kuin muukin sotilaskotityö. Ensimmäiset kirjat hankittiin keräyksellä.

Keräyksen ja lahjoitusten tuloksena vuoden 1963 lopussa kirjaston niteiden lukumäärä oli yhteensä 620. Kirjastolle osoitetut tilat olivat 1. kasarmien luentosalin nurkassa, jossa kaksi vanhaa kirjakaappia toimitti kirjaston virkaa. Kirjasto oli avoinna kerran viikossa yhden tunnin ajan.

Lisäksi perustettiin ohjelma- sekä hengellisen työn jaostot. Nämä jaostot lopettivat toimintansa vuonna 1975. Johtokunta otti hoitoonsa ohjelmajaoston tehtävät, hengellisen jaoston tehtävät sulautuivat muiden jaostojen toimintoihin.

Viimeinkin muutto omaan kotiin!

Väli aikaisten tilojen jälkeen, pitkä odotus palkittiin, kun vuonna 1967 valmistui oma sotilaskotirakennus. Uudet tilat olivat toiveiden täyttyminen! Valoisat ja avarat tilat olivat toista kuin toimiminen ikkunattomassa kellarissa, jonne ruokalasta jouduttiin muuttamaan. Leipomolle oli omat asianmukaiset tilat, kun se oli aiemmin toiminut parakissa. Toiminta oli yhtä juhlaa!

1970-luvulla suuria hankintoja, 1980-luvulla tiukkaa taloutta ja uusia haasteita

1970-luku oli sisarille ja yhdistykselle toiminnallista aikaa. Palvelun parantamiseksi tehtiin suuria hankintoja, mm. kolme uutta sotilaskotiautoa parin vuoden välein. 1975 varuskuntasairaalan kanttiini tuli yhdeksi toimipisteeksi. Kirjastoon palkattiin osa-aikainen kirjastonhoitaja vuonna 1977.

1980-luvun alkupuoli kului talouden tiukan seurannan merkeissä. 1982 Raasin leirisotilaskoti siirtyi Turun Sotilaskotiyhdistykseltä Säkyllän Sotilaskotiyhdistykselle. Kun toimintavuotia oli takana 20, voitiin todeta toiminnan "paisuneen kuin pullataikina".

Liikkuva sotilaskotitoiminta eriytettiin tarjoilujaostosta omaksi jaostokseen vuonna 1986. Sotilaskoti menee sinne minne varusmiehetkin ja kesäkuussa 1989 liikkuva sotilaskoti löysi itsensä hieman oudommasta ympäristöstä. Metsä oli vaihtunut järveksi: sotilaskotiauto ajettiin lautalle ja hinattiin Pyhäjärvelle palvelemaan syöksyveneillä ostoksille saapuvia asiakkaita. Näin osallistuttiin Porin Prikaatin vesistö koulutukseen.

1990- luvulla kovia koettelemuksia ja munkkeja maailmalle

1990-luvulla jaostojen toimintaa kehitettiin. Perustettiin iskuryhmä vapaaehtoisista sisarista ja eläkkeelle jääneistä henkilökunnan jäsenistä. Iskuryhmä pystyy itsenäisesti vastaamaan kodin toiminnoista ja näin koko henkilökunnan on mahdollista osallistua samanaikaisesti koulutuksiin ja virkistyspäiviin. 1992 perustettiin iäkäämmille sisarille oma jaostonsa: Iki-vihreät. Iki-vihreät kokoavat mm. alokas- ja joulupussit varusmiehille ja näin osallistuvat vielä toimintaan.

1990-luvun alussa Puolustusvoimat teki säästöratkaisuja ja alkoi päästää suurimman osan varusmiehistä lomalle viikonloppuisin. Lisäksi kertausharjoitusten määrää vähennettiin. Tämän johdosta sotilaskoti joutui tekemään muutoksia toimintaansa. Viikonlopun aukioloaikoja supistettiin, työntekijöitä viikonlopun vuoroilta vähennettiin ja pakkolomakerros käynnistettiin.

Parikymmentä käyttövuotta oli jättänyt jälkensä sotilaskotiin. Tammi-kuussa 1992 korjaustyöt viimein alkoivat. Sotilaskoti pidettiin avoinna koko remontin ajan. Se vaati erilaisia tilapäisjärjestelyitä ja venymistä sekä pitkä pinnaa niin henkilökunnalta, si-

sarilta kuin asiakkailtakin. Remontissa linjasto laajentui kaksipuoliseksi, mikä helpotti ruuhkia. Remontti valmistui kesällä 1993, sopivasti juhlistamaan 30- vuotiasta yhdistystä. Keväällä 1995 Säkylän Sotilaskotiyhdistys sai oman järjestölipun. Sen on suunnitellut heraldikko Reino Helläkoski. Vastanaulattu lippu pääsi ensi kerran esille, kun yhdistyksen 12 sisarta osallistuivat Laitilassa järjestettyyn Sotilasläänin lippujuhlapäivän paraatiin.

1990-luvun puoliväli oli yhdistykselle koettelemusten aikaa. Taloudelliset epäselvyydet ja niiden ratkominen repivät yhdistystä. Vaikeista vuosista kuitenkin selvitettiin, kiitos hyvän yhteishengen ja auttamishalun. Pelättyä sisarten joukkopakoa ei tullut, vaan toiminta jatkui entistään vahvempaan. Vuosikymmenen lopulla yhdistyksen päämääränä oli tehdä sotilaskotityötä tunnetuksi kotimaan lisäksi ulkomailla. Yhdistys osallistui yhteis-pohjoismaisiin sotaharjoituksiin ja teki sotkun munkkeja tunnetuksi niin Norjan tuntureilla, kuin Gotlannin saarella. Säkylässä järjestetyt Nordic Peaceharjoitukset ja niihin osallistuminen tekivät omalta osaltaan sotilaskotityötä tunnetuksi maailmalle. Suomalainen sotilaskotityö sai osakseen sekä ihmetystä, että ihailua, mutta myös arvostusta.

2000- luvulla varusmiehille nettiyhteyksiä ja suuri poikkeusoloharjoitus

Vuosituhat vaihtui, uusia kokemuksia kertyi. Yhdistys järjesti vuonna 2001 historiansa ensimmäisen huutokaupan. Huutokaupan tuotolla hankittiin varusmiesten käyttöön kolmas tietokone sotilaskodin kirjastoon. 2002 varusmiesten käyttöön perustettiin nettibaari, jonka neljä konetta paransivat yhteydenpitoa siviilimaailmaan. 2006 yhteydet paranivat entisestään, kun yhdistys sai lahjoitukseksi sotilaskodin tiloihin langattoman verkon.

2000 - luvulla Sotilaskotiliitto alkoi kiinnittää huomiota varusmiesten terveyteen. Tämä näkyi Säkylän sotilaskodin tuotteissa ja toiminnassa. Yhdistys on tehnyt vuosien varrella varusmiehille erilaisia liikuntavälinelahoituksia ja tukenut rahallisesti erilaisia liikuntatapahtumia ja – tempauksia. Sotilaskodin valikoimaa on kehitelty ravitsemuksellisesti terveellisempään suuntaan. Makeiden tuotteiden menekki on vähentynyt ja suolaisten lisääntynyt.

Sotilaskoti oli toiminut jo nelikymmentä vuotta samoissa tiloissa. Isompaa remonttia odotettiin ja toivottiin ja aina se siirtyi vuodel-

Säkylän Sotilaskotiyhdistyksen johtokunta 2012.
Takarivi vas. Tarja Putko, Anne Haavisto, Seija Heiska, Merja Lankinen, Päivi Seppä. Eturivissä istumassa vas.: Tuija Ryömä, Pirjo Vaano, Marja Syrilä, Päivi Perälä, Jenni Tanski, Airi Kuusisto.
Valokuva: Studio Liisa Siltanen

la eteenpäin. Kärsvällisyys palkittiin, kun vuonna 2008 sekä Senaattikiinteistö että Pääesikunta tekivät päätöksen remontin alkamisesta kuluvala vuosikymmenellä. Laaja remontti vaati toimintojen siirtämistä pois sotilaskotirakennuksesta, edessä oli vuoden poikkeusohjelma. Väistö-sotilaskodiksi rakentui kymmenen kontin sekä ison miehistöteltan kokonaisuus, joka kohosi varuskunnan urheilukentälle. Kooltaan tilat olivat kolmasosan varsinaisen sotilaskodin tiloista. Ratkaisu oli vaihtoehtona toimivin ja näin pystyttiin vastaamaan prikaatin komentajan toiveeseen, että sotilaskodin palvelut olisivat saatavilla keskeytyksettä remontista huolimatta.

Toiminta "Kanttiinissa" oli yhdistykselle hyvää harjoitusta toimimisesta poikkeusoloissa. Miehistöteltta toimi ruokailutilana ja kontteihin saatiin leipomo, keittiö, myyntilinjasto, sosiaalitalat, toimisto ja kirjasto. Peruspalvelut olivat samat kuin varsinaisessa sotilaskodissa, valikoima oli vain pienempi. Tutut tapahtumat: alokastilaisuudet, kurssi- ja kotiuttamisjuhlat, viihdeillat, TJ1 – illat pystyttiin järjestämään. Valapäivien vierasviihdekin selvittiin. Oman haasteensa Kanttiin – aikaan toi Suomen vaihteleva ilmasto. Alkuvuonna 2010 oli poikkeuksellisen kova pakkasjakso, kesällä taas koettiin todella kuuma ja pitkä hellekausi. Talvella työskentely oli joskus lievästi sanottuna viileää, kun taas kesällä tehtiin töitä tasapuolisesti hiki hatussa. Järjestelyt vaativat veynystä ja sopeutumista niin henkilökunnalta kuin sisariltakin. Haasteesta selvittiin ja takaisin perusteellisesti remontoituun sotilaskotiin päästiin muuttamaan maaliskuussa 2011. Uudistettu sotilaskoti avattiin asiakkaille 7.3.2011.

Viisikymppisen virkeydellä eteenpäin

Toiminta jatkuu eteenpäin tähyillen, kuten on tehnyt jo 50 vuotta. Vapaaehtoisia työntunteeja kertyy vuosittain tuhansia. Jaostoista ovat toiminnassa tarjoilujaosto, joka on jäsenmäärältään suurin. Muita ovat liikkuvan sotilaskotityön jaosto (LSK), kirjastojaosto ja Ikivihreät. Virkeä ja toimiva Säkylän Sotilaskotiyhdistys jatkaa matkaa kohti seuraavia haasteita ja seuraavia toimintavuosia.

Kevätilta Niinisalossa

Teksti ja kuva: Seija Heiska

Illan esiintyjät Säkylästä?

Huhtikuun sisartapahtumana oli Säkylän sotilaskotisarten vierailu tutustumaan Niinisaloon sotilaskotiin ja sen sisäisiin. Mukaan ilmoittautui 26 sisarta. Niinisalossa meitä odotti saman verran paikallisia vihreitä sisaria. Vastaanotto oli lämmin ja välitön. Hiukan mietimme mihin joudumme, kun meitä eteisessä kehoitettiin siirtymään näyttämölle. Olisiko ohjelmassa laulua, tanssia, vai ehkä teatteriesitys? Ei mikään niistä, emme joutuneet esiintymään kiertävänä taiteilijaryhmänä. Niinisaloon sotilaskodissa on iso näyttämö, joka toimii esiintymislavana ja kokoustilana. Tällä kertaa sinne oli katettu kahvit vieraille. Ennen kuin pääsimme kahvipöydän ääreen, varapuheenjohtajamme Päivi Perälä lausui lämpimät kiitokset siitä, että olimme saaneet tulla kylään. Tuija Ryömä ojensi emäntäyhdistyksen edustajille kukkakimpun. Niinisaloon Sotilaskotiyhdistyksen puheenjohtaja Maria-Liisa Laine toivotti meidät tervetulleiksi. Hänen mukaansa heilläkin oli ollut suunnitelmissa tehdä sisarvierailu Säkylään, mutta me olimme nopeampia.

Lottakahvilassa odotetaan remonttia

Niinisaloon Sotilaskotiyhdistys on perustettu vuonna 1947. Jäseniä on reilu 200, joista aktiivisesti toimivia reilu 100. Sotilaskotirakennus on valmistunut vuonna 1939 Puolustuslaitoksen rakennuttamana. Alun perin siinä on toiminut sotien aikana mm. Lottakahvila. Vuonna 1953 Puolustusministeriö luovutti rakennuksen sotilaskotiyhdistyksen käyttöön. Sen jälkeen rakennusta on laajennettu ja remontteja tehty pikku osissa sieltä täältä. Sotilaskodissa on edelleen käytössä 1950-luvulta peräisin olevat pöydät ja tuolit. Toki niitä on vuosien kuluessa korjailtu ja maalattu, mutta kestävä kalusto on aikoinaan hankittu. Tutulta kuulosti myöhemmin esittelykierroksella kuultu lause: "Odotamme kovasti remonttia!"

Alkumuodollisuuksien jälkeen siir-

ryimme kahvipöydän ääreen. Ilon pulina jatkuu, nyt siihen toi lisänsä lusi-koiden kilinä kun piirakka ja kakku katosivat lautasilta. Oli mukava huomata sisarellinen yhteys.

Liikkuvan sotilaskodin (LSK) Pikkumunkki ja perävaunu

Kahvin jälkeen ryhmämme jakautui kolmeen osaan. Kullekin ryhmälle tuli oma opas ja niin aloitimme tutustumiskierroksen sotilaskodin toimintatiloihin. Siirryimme takapihalalle tutustumaan liikkuvan sotilaskodin kalustoon, jota meille esitteli LSK-jaoston päällikkö Merja Lahdenpää. Niinisaloon sotilaskodilla on käytössä sotilaskotivaunu ja vuonna 2011 hankittu sotilaskotiauto "Pikkumunkki". Sotilaskotivaunu on perävaunu, jota hinataan tarvittavaan kohteeseen Masilla. Sen verran raskas vaunu on, että alun perin vetojuhdaksi suunniteltu Land Rover oli tehtävään liian pieni ja kevyt. Vaunu oli sisältä tilava, tähän kiinnittivät huomiota heti mukana olleet maastokokemusta omaavat sisaremmet. Vaunun täydennyksestä huolehtii vakituinen henkilökuunta. Sisaret vastaavat ainoastaan kahvinkeitosta keikkaa varten. Pikkumunkki on Mercedes Bentziin rakennettu sotilaskotiauto. Ennen hankintaa sisaret olivat tehneet runsaasti vertailuja ja vierailuja tutustuen erilaisiin ratkaisuihin auton varustamiseksi. Ainakin LSK-päällikkö tuntui olevan lopputulokseen tyytyväinen ja autosta ylpeä. Merja kertoi meille yleisesti heidän LSK toiminnastaan. Aktiivisesti toimivia sisaria on jaostossa parikymmentä. Lisäksi on reservi, joka auttaa valapäivinä ja muissa isommissa tilaisuuksissa. Valapäivät hoidetaan paikasta riippumatta auton ja vaunun avulla. Lisäksi pystytetään useampia makkara- ja kahvipisteitä asiakkaita palvelemaan.

Valikoimaa munkeista huppareihin

Keittiö- ja tuotantotiloja sekä linjastoa meille esitteli sotilaskodin johta-

ja Johanna Ohristo. Remonttia odotellessa toimitaan olemassa olevissa tiloissa. Pääasiassa tarjottavat ovat oman leipomon tuotteita, joita valmistavat palkkalistoilla olevat 1½ leipuria.

Linjasto on kaksipuolinen, molemmilla puolella on sama valikoima. Kassoja on kolme, kolmas kassa otetaan käyttöön ruuhka-aikoina helpottamaan pikkuostosten maksamista. Niinisan sotalaskodin valikoimista löytyy runsaasti lahja- ja muistoesineitä nalleista huppareihin.

Parturiin sotkussa!

Kolmantena tutustumiskohteena oli sotalaskodin alakerta ja sillä toimivat kirjasto, parturi ja hiljainen huone. Niitä meille esitteli kirjastojaoston päällikkö Leena Kivilahti. Todellakin, kellarista löytyi parturi! Parturi on auki kolmena iltana viikossa ja siellä työskentelee ammattiparturi, joka päivisin leikkaa hiuksia muualla. Hiusten leikkaus maksaa varusmiehille sotalaskodin

tuen jälkeen vain 5 euroa. Asiakkaita riittää, eikä millin sänki-kampaus ole ainoa hiusmuoti. Varusmies on parturin mukaan vaativa ja tarkka asiakas. Hiukset pitää olla just eikä melkein! Parturi viihtyy työssään, sillä hän on iltaisin leikannut varusmiesten hiuksia päivätyönsä ohella jo kahdenkymmenen vuoden ajan.

Tarjolla kirjoja, pelejä ja lp-levyjä

Sotalaskodin kirjastoa pyöritetään täysin sisarten voimin. Kirjojen lisäksi kirjastosta löytyi kolme nettikonetta. Niitä oli lisää yläkerran miehistösaliin. Nettikoneiden vieressä oli shakkipöytä, joka on vilkkaassa käytössä. Hyllystä löytyi valikoima tavallisia lautapelejä, jotka ovat suosittua ajanvietettä. Kirjastosta on käynti isoon tv-huoneeseen, jossa varusmiehet voivat tv:n katselun lisäksi pelata tai katsoa dvd- elokuvia. Varsinainen yllätys oli kirjaston musiikkikirjasto nurkkaus. Sieltä löytyi yksi hyllyllinen cd-levyjä,

mutta niiden lisäksi kaksi hyllyllistä lp-levyjä! Musiikista kiinnostunut varusmies voikin tehdä hyllystä löytöjä.

Hiljaisen huoneen alttari risteineen ja pöytineen on tykistörikaatin puutyöpajan käsialaa. Altтарin molemmin puolin olevat kuultokudokset oli tilattu edesmenneen sisaren testamenttilahjoituksen turvin paikalliselta käsityöläiseltä. Huoneessa oli piano, jota varusmiehet pääsevät soittamaan luvan kysytyään. Joskus kirjastosisarten luontaisetuna on koko illan kestävästä pianokonsertti.

Kotia kohti

Esittelykierros oli tehty. Niinisan sotalaskoti oli jo siltä illalta sulkenut ovensa asiakkailta. Oli molemminpuolisten kiitosten aika. Lähtiessä saimme vielä pikku lahjat sekä turvallisen kotimatkan toivotukset. Vierailu oli mukava ja mutkaton, ilman turhia kursailuja. Jäämme odottamaan Niinisan sisarten vastavierailua.

www.kapteeninkastikkeet.fi
info@kapteeninkastikkeet.fi

HUITTISTEN KAUPUNKI
www.huittinen.fi

Renkaat kaikille teille
LOIMAAN RENGAS

GOODYEAR HANKKOOK

Vanteet **Renkaat**
Rengashotelli **asennukset**
Paikkaukset **Painotukset**
Myös työ- ja erikoiskoneet

Lamminkatu 13, 32200 LOIMAA
www.loimaanrenkas.fi
 Ark. 8-17, la 9-14 p. 02-768 3250

Maksu Myöhässä

Katso miten toimia
 jos maksu on myöhässä
www.maksumyohassa.fi

LINDORFF

Nordea

AKR.FI

Lamminkatu 36, PL 11, 32201 LOIMAA
 Puh 020 799 5600 Fax 020 799 5610

AUTO- JA KONELIIKE AKR OY

www.akr.fi

KESKUSAUTOHALLI OY

www.keskusautohalli.fi

Jos kolaroit,
 Bonusturvasi
 säästää jopa
 satoja euroja.

Bonusturva sisältyy nyt LähiTapiolan liikennevakuutuksiin sekä Loistokaskoon, Laajaan kaskoon ja Laajaan Lähi-Kaskoon. Bonusturva on yksi keskinäisen omistuksen etuja, joka palkitsee huolellisen kuljettajan. Bonusturvaa et muualta saa.

Nyt kannattaa päivittää kaskovakuutus, jos sinulla ei vielä ole kaskossa Bonusturvaa. Lue lisää osoitteessa www.lahitapiola.fi/bonusturva.

LÄHITAPIOLA LÄNNEN
 Vakuutukset, pankki ja sijoittaminen

Puheluhinnat: www.lahitapiola.fi. Palveluntarjoajat: LähiTapiola Keskinäinen Vakuutusyhtiö, LähiTapiolan alueyhtiöt, LähiTapiola Keskinäinen Henkivakuutusyhtiö, LähiTapiola Keskinäinen Eläkevakuutusyhtiö, Tapiola Pankki Oy, Tapiola Varainhoito Oy

Killan nimi lyheni, työsarka jäi ennalleen

Teksti: Kari Nummila

Kiltamme pitkä nimiversio jää historiaan, kun ylimääräinen kokous toukokuun alussa vahvisti yksimielisesti jo maaliskuussa varsinaisessa vuosikokouksessa hyväksytyt nimenmuutokset, joka sääntöjen mukaan oli käsiteltävä kahdessa perättäisessä kokouksessa. Killan uusi ja napakka nimi on siis Porin prikaatin kiltta.

Killan puheenjohtaja **Timo Mäki** korostaa, että nimenmuutoksesta huolimatta kiltta vaalii tietysti edelleen joukko-osaston kunniakasta historiaa ja arvokkaita perinteitä.

Uusien sääntöjen mukaan kiltta voi kutsua kunniajäsenikseen luonnollisten henkilöiden lisäksi oikeushenkilöitä. Vuosijuhlassa julkistettiin Porin prikaatin valinta kunniajäseneksi. Toinen kunniajäsenyyden saanut yhteisö on Säkylän sotilaskotiyhdistys, jolle asian vahvistava kunniakirja luovutettiin yhdistyksen 50-vuotisjuhlassa 25. toukokuuta.

Ylimääräistä kokousta edeltäneessä killan valtuuskunnan kokouksessa puheenjohtaja **Arto Arvonen** kiitti killan hallitusta niin toiminnallisesti kuin taloudellisestikin hyvin sujuneesta toimintavuodesta. Uutena killan valtuuskunnan jäsenenä aloittaa **Hannu Vetteranta** Kankaanpäästä. Hän toimii myös Tykistöprikaatin killassa ja sen yhdessä alueosastossa, Kankaanpään seudun tykistökillassa.

Porin prikaatin komentaja, eversti **Juha Pyykönen** kertoi, että vuoden 2015 alussa prikaatistamme tulee Suomen suurin joukko-osasto, joka kouluttaa vuodessa noin 6 000 varusmiestä. Tykistöprikaati jatkaa tietysti Niinisalossa, mutta Keuruulla vielä toimiva Keski-Suomen pioneeripataljoona fuusioidaan prikaatiin. Lisäksi prikaatin alaisuudessa tulevat toimimaan aluetoimistot Vaasassa, Säkylässä.

Prikaatin 390-vuotishistoriakirja on välietappi ennen 400-vuotisjuhlia. Siihen siis lisätään myöhemmin viimeisin 10-vuotinen. Teoksen työstäminen on jo menossa.

Timo Mäki lausui ilonsa siitä, että killalla ja prikaatilla on hyvä julkai-

Taiteilija Erkki Auermaa on suunnitellut killalle uusia palkitsemisesineitä. kenraalimajuri Markku Nikkilä ja Simo Palokangas saivat vuosijuhlassa ensimmäiset kappaleet.

su, Porilainen, joka tunnetaan kautta maan. Lehden talouskin on kunnossa. Hän kiitteli erityisesti myös vuoden kiltalaiseksi nimettyä **Eino Järvistä**, joka on nähnyt poikkeuksellisen paljon vaivaa saattaessaan erinomaiselle tollalle killan hallintoasiat, jäsenrekisterin ja yhä tärkeämmiksi tulevat nettisivut.

Kiitosta saivat myös **Seppo Ylinissilä** ja **Markku Nummijoki**. Aikaansaava loimaalaiskaksikko kunnostautui jälleen jäsenhankinnassa ja tuloksena oli sata uutta jäsentä viime vuonna. Jäsenmäärä oli vuodenvaihteessa 1 171 henkeä.

Kun prikaatin varusmiehistä tulee yleensä yli 70 % Varsinais-Suomesta, pyritään uudelleen saamaan jollekin joukolle Varsinais-Suomi -alkuinen nimi. Asiasta tekee päätöksen Puolustusvoimien komentaja ennen vuoden 2015 pv-uudistuksen voimaantuloa. Pyykönen arveli, että se voisi olla Varsinais-Suomen huoltopataljoona, joka tulisi toimimaan niin Huovrinteellä kuin Niinisalossakin.

Vuosijuhlaa edelsi vuosikokousväen seppeleenlasku, jota oli juhlistamassa Satakunnan sotilassoittokunta. Juhlassa käytti puheenvuoron killan valtuuskunnan jäsen, kenraali-

majuri **Markku Nikkilä**, joka on istunut Brysselissä vuoden 2011 lopusta alkaen Suomen edustajana ajamassa isänmaan intressejä EU:n pysyvässä sotilaskomiteassa ja Suomen sotilasedustajana NATO:ssa; sikäli kuin se pienelle, sotilaallisesti liittoutumattomalle ei-jäsenelle mutta rauhankumppanille sallitaan ja suvaitaan.

Nikkilä kertoi, että Porin prikaati on tunnettu nimi Brysselissä. Hän kiitteli Porilainen -lehteä, joka on hyvä yhdyside prikaatiin.

Nikkilä sai juhlassa ensimmäisen kappaleen **Erkka Auermaan** muotoileman ratsukon, joka on poltettua savea. Siitä löytyvät mm. EU:n ja prikaatin symbolit. **Simo Palokankaalle** ojennettiin myös Auermaan muotoileman saviteoksen "Olkin partio" ensimmäinen kappale.

Timo Mäki palkittiin killan ansioristillä karhun kera numerolla 42. **Johannes Laaksonen** sai killan ansioristin n:o 60. Killan ansioristit saivat **Hannu Ali-Raatikainen, Samuli Hulmi, Esko Keto, Eino Laurila, Marko Mikkonen, Juha Ovaska, Eero Reide, Tauno Rohkimainen, Timo Somma ja Keijo Välimäki**.

Arvid Hornin synnyinkodin Vuorentaan kartanon päärakennuksen persoonallinen julkisivu, josta ei puutu mielenkiintoisia yksityiskohtia.

Salon porilaispäivillä historian havinaa

Teksti ja kuvat: Kari Nummila

Porin prikaatin killan Salon alueosaston järjestämä porilaispäivä tarjosi runsaasti 8. kesäkuuta paitsi historian havinaa niin myös upean kesäpäivän mukavan yhdessäolon ja aterioinnin myötä.

Päivään latauduttiin ja hiljennettiin aluksi Halikon kirkossa, jossa kultiin ensin J.S. Bachin urkupreludi ja sitten laskettiin killan seppelä Porin Rykmentin ensimmäisen komentajan, eversti **Arvid Hornin** suvun, kirkon sisällä sijaitsevan hautakammion pädelle.

Maisteri **Vesa Hänninen** selvitti Halikon keskiaikaisen kirkon historiaa ja Halikon mahtipitäjän esihistoriaa, johon tutustuttiin myös laajalla maastokierroksella bussikyödyillä Halikon rytmikkäästi kumpuilevassa maisemassa.

Päivän aikana tutustuttiin Halikon kuuluisaan kartanohistoriaan, sillä joukko ruokaili Wiurilan kartanon juhlasalissa, joka on muuten entinen hevostalli. Kartanon entisen, mittavan hevostallin ullakolle on koottu laaja hevosvaunujen kokoelma sekä kartanomuseo. Wiurilaan kuuluvat myös ratsastuskeskus ja Suomen parhaimpiin kuuluva golfkenttä.

Toisena kohteena oli Wiurilan lähitöllä sijaitseva Vuorentaan kartano, joka on Arvid Hornin syntymäkotona. Kartanon päärakennuksessa on osia jopa 1400-luvulta. Rakennus sijaitsee korkealla kummulla, josta avautuu myös merinäköala.

Kolmantena kohteena oli Joensuu kartano, joka elää uutta kukoistustaan. Sen omistaja on **Björn Wahlroos**, joka on saattanut kartanon suu-

ren rakennuskannan tiptop -kuntoon varojaan säästämättä. Kartanon maanomaisuus on myös lisääntynyt kaiken aikaa.

Killan puheenjohtaja Timo Mäki totesi puheenvuorossaan, että killan nimenmuutos Porin prikaatin killaksi ei tarkoita suinkaan sitä, ettei kiltä vaalisi Porin Rykmentin perinteitä. Mäki arveli, että uusi nimi tulee voimaan viimeistään ensi vuoden puolella, kunhan viranomaiset ehtivät sen viedä kirjoihinsa.

Mäki toi esiin myös sen toivomuksen, että puolustusvoimauudistuksen myötä jokin prikaatin joukko osasto nimettäisiin "Varsinais-Suomi" -alkuiseksi. Hän perusteli asiaa sillä, että prikaatin varusmiehistä tulee nyt jopa 75 % Varsinais-Suomesta.

Kartanonrouva Anne Marie Aminoffilla oli kerrottavana mielenkiintoisia tarinoita kartanon mittavasta hevosvaunumuseon kokoelmasta.

Timo Mäki, Eero Nurminen ja Arto Arvonen laskivat seppeleen Hornien suvun hautakammion päälle Halikon kirkossa.

Tekijämies palkittiin

Einosta vuoden kiltalainen

Teksti ja kuvat: Kari Nummila

Maanpuolustuskiltojen liitto (MPKL) palkitsi Porin prikaatin killan pitkäaikaisen taloudenhoitajan, elämäntyönsä pankkiirina tehneen säkyläläisen **Eino Järvisen** (66), valtakunnallisella "vuoden kiltalainen" -tittelillä eikä totisesti aiheetta! Huomionosoituksen merkitystä voi arvioida, jos tietää, että MPKL:n jäsenkilloissa on peräti 16 000 henkilöjäsentä.

Killan aiempi valtuuskunnan puheenjohtaja, vuorineuvos **Simo Palokangas** painotti sitä periaatetta, että killan käytännön toiminnan tyssijana ovat alueosastot. Pääkilta johtaa ja luo alueosastoille toimintamahdollisuuksia. Killan nykyinen hallituksen puheenjohtaja **Timo Mäki** on pyrkinyt jakamaan eri tehtäviä ja nimeämään vastuuhenkilöitä.

Einon leipälaji ovat paitsi talousasiat, niin myös kaikinainen tietojärjes-

telmän kehittäminen, käyttöönotto ja yhteydenpito MPKL:n. Hän hoitaa killan jäsenrekisterin sekä päivittää killan nettisivut. Näissä töissä Eino on ainakin ajoittain uurastanut liki "puolipäivätoimisesti". Tulosta on syntynyt, kun tekijällä on kyky ja halu hoitaa tinkimättä se, mikä hänen kontolleen on pantu. Sellainen kuva välittyy, kun tietää killan "paperisotapuolen" ja sähköisen viestinnän erinomaisen asiointilan. Kaikki tämä ajan tasalla pysyminen on elinehto myös tehokkaalle hallitustyöskentelylle.

Pankkiuralle heti armeijan jälkeen

Eino suoritti asevelvollisuutensa Porin prikaatissa v. 1966. Hän kävi sananmukaisesti osin myös paperisotaa toimimalla toimistotehtävissä niin alipäivätoimisesti kuin myöhemmin

prikaatin esikunnassa. Reservissä Eino nousi vääpelin arvoon.

- Varusmiespalveluksen loppuvaiheissa ehdotettiin jäämistä "armeijan leipiin", mutta siviiliin minä lähdin vuoden 1966 lopussa ja menin töihin Forssan-Tammelan Säästöpankkiin ja sieltä sitten Säkylän Säästöpankkiin vuonna 1973. Vuosina 1993-1999 toimin yrittäjänä Säkylän Talopalvelu Oy:ssä. Myytyäni yrityksen siirryin Huittisten Säästöpankin Euran konttorin johtajaksi ja myöhemmin myös Säkylän konttorin johtajaksi, joissa tehtävissä toimin eläkkeelle siirtymiseeni saakka.

Einon harrastuksena olivat lähes 25 vuoden ajan myös mm. Säkylän Urheilijoiden taloudenhoitajan työt ja hän kuului seuran johtokuntaan. Hänet on nimetty seuran kunniajäseneksi.

Kiltaan hän liittyi v. 1986 ja nimet-

tiin sen rahastonhoitajaksi v. 1987. Killan hallitukseen hän kuului vuosina 1987 – 2008. Eino istui MPKL:n liitovaltuustossa vuosina 2002 – 2008. Hän toimii myös killan ja prikaatin yhteisen Porilainen -lehden taloudenhoitajana ja on lehden johtokunnan jäsen.

- Kiltatyöhön on löytynyt motivaatiota ja kipinää. Taustalla on tietysti maanpuolustushenki, Eino selvittää.

Eino on kotoisin Jokioisten Kiipun kylästä, jossa hän vaalii syntymäkotiansa. Hänessä on aika lailla käsityöläisen ja nikkarin vikaa. Jotain pientä puuhaa on aina meneillään kotinurkissa tai maaseudun rauhassa. Miehestä löytyy taiteellistakin luovuutta. Hän sanoittaa ja säveltää.

- Kun tuo nuotintekotaito ja aika paljon soittotaitokin on hakusessa, on hyvä olla yhteistyökumppaneita, toteaa Eino.

Porilaissoittokunnassa kapellimestarina toiminut Ahti Laine on laittanut sävellykset paperille ja tunnettu muusikko Vesa Alare on studiossaan tehnyt äänitykset. Kirjoittamiseenkin liittyvä projekti on lähes valmis, mutta siitä Eino on vielä salaperäinen.

Puolustusvoimain lippujuhlanpäivänä 4.6. Eino Järvinen sai lisää huomioita kun tasavallan presidentti myönsi hänelle Suomen Leijonan Ritarikunnan ritarimerkin (SL R).

Einon eläkeläiselämän tärkeät työkalut ovat kuvassa: vasemmalla näkyy syntetisaattori ja oikealla tietokoneen näyttö. Lisäksi mies värkkäilee niin kotona kuin mökilläkin timpermannin vehkeillä.

Kirjoittaja Kari Nummila on Porilainen-lehden avustaja.

Vähänkö jo liittoutunut...

Kun liityimme v. 1995 EU:iin, Suomi lakkasi olemasta puolueeton.

Sotilasoppimme on kuulunut virallisesti: itsenäinen, uskottava puolustus ilman sotilaallista liittoutumista.

Ulkoasiainvaliokunta, **Timo Soini**, etunenässä totesi äskettäin yksimielisesti, että Suomi ei voi olla enää ihan kokonaan sotilaallisesti liittoutumaton tiettyjen "keskinäisriippuvuuksien" takia.

Tulee mieleen eräs toinen "linjanveto", jossa pohdittiin, voiko nainen on "vain vähän raskaana" vaiko eikö?

Onneksi edes vähän verran uskaljetaan jo tunnustaa väriä eikä käperrytä ahdistavaan ja uuvuttavaan yksinoloon, joka voisi olla kohtalokasta meille, pienelle maalle tässä geopolitisessa asemassa. Meillähän on yksin puolustettavana yli 1 300 km:n rajalinja itään. Muut Venäjän eurooppalaiset rajavaltiot ovat NATO:n jäseniä.

Suomi on rauhanturvaamisen suurvalta, jolla on mm. NATO-yhteensopivaa sotakalustoa ja olemme mukana NATO-johtoisissa operaatioissa. Sieltä olemme hankkineet arvokasta kokemusta ja antaneet näyttöä osaamisestamme. Vain aniharva poliitikko rohkenee vielä liputtaa NATO-jäsenyyden puolesta. Virassa oleva upseeri ei voi tuoda kannatustaan julki.

Upseeriliiton selvitys jäsenkuntansa NATO-kannoista on tehty pari vuotta sitten. Kysely lähetettiin 3 845 upseerille, joista vastasi 2 472. Keskimäärin upseerien NATO -kannatus oli 55 %.

Mitä nuorempi upseeri on, sitä alhaisempi on NATO-kannatus, kadettien kohdalla 49 %. Kenraalien ja everstien osalla kannatus nousee 75 %:iin. 66 % upseereista ei kannata asiaa kansanäänestystä. Koko kansassa kannatus on 20 % gallupien mukaan.

Upseeriliiton nettisivulla todetaan, että sotilaiden on ammattilaisina velvollisuus ottaa kantaa. Sitä he eivät ei kuitenkaan voi tehdä omalla nimellään, kun poliitikot eivät uskalla avata asiaa.

Reserviläisliitto (entinen Reservialipseerien yhdistys) kysyi jäsentensä mielipidettä äskettäin. Vain vajaa kolmannes kannatti, kun aiempi luku oli 40 % Vastaajia oli noin 10 % 35 000 hengen jäsenkunnasta.

Porin prikaati järjesti Turun Sanomien kanssa seminaarin v. 2002, jossa presidentti Martti Ahtisaari otti selkeän kannan NATO:n puolesta. Taannoin hän totesi Aamulehden haastattelussa, että vain uussuomettuminen estää NATO-jäsenyyden.

On itsepetosta puhua NATO-optimiasta: jos talo palaa, vakuutusta ei myönnetä!

Tasavallan presidentti Sauli Niinistö on pitänyt tätä luettaessa seminaarin, jossa puolustuspolitiikkaamme on ruodittu kunnolla julkisuudessa ensimmäisen kerran. Niinistö sanoi äskettäin, että aika on vasta nyt kypsä nostaa asia pöydälle.

Tietovajetta ja vääriä uskomuksia on syytä lopultakin hälventää.

Naisten valmiusharjoituksessa harjoiteltiin korkealla intensiteetillä, mutta

hymy huulilla

Teksti ja kuvat: Sanna Mertsalmi

Porin prikaati tarjosi puitteet naisten valtakunnalliselle Sini-siipi 2013 -harjoitukselle 17.-19. toukokuuta. Kaikkiaan 326 naista ympäri Suomen saapui Säskylään hakemaan oppia arjen turvallisuushaasteisiin kaiken varalta - kuten järjestelyistä vastaavan Naisten Valmiusliitto ry:n tunnuslause kuuluu.

Säskylässä naisille oli tarjolla koulutusta kahdeksassa eri aihealueessa. Kenttälääkintä, maastotaidot sekä kansainvälinen kriisinhallinta olivat suosituimmat aiheet. Muut koulutusaiheet olivat turvallisesti vesillä, vaurautuminen ja väestönsuojelu, katuruivalisuus, selviytyminen sähköttä sekä arjen turvallisuusvalmiuksia. Vii-

konlopun aikana annettava koulutus sisälsi sekä aiheeseen liittyvää teoriaopetusta että käytännön harjoitteita. Tavoitteena oli tarjota oppeja, joita voisi helposti hyödyntää omassa arjessa.

Turvallisesti vesillä -kurssi opetti naisille turvallisuustaitoja sekä vesillä liikkumiseen että veden äärellä olemiseen. Pelastuslautalle nouseminen ja sieltä laskeutuminen oli monelle mieleenpainuva kokemus.

Maastotaidot-kurssilla harjoiteltiin selviytymistä luonnon olosuhteissa. Telttayöpyminen kuului ohjelmaan, samoin myrskylyhdyn sytyttäminen.

Korkeatasoinen koulutus sai kehuja

Sinisiipi 2013 oli Naisten Valmiusliiton 31. NASTA-harjoitus. Vuosien aikana harjoitusten suosio on vain kasvanut. Naisten Valmiusliiton pääsihteeri **Lotta Mertsalmi** näkeekin, että liitolla on tällä hetkellä onnistunut NASTA-brändi.

– Liitto on jo vuosia panostanut arjen turvallisuuden nimeen ja se puhuttelee erinomaisesti suurta yleisöä. Harjoituksia on markkinoitu matalan kynnyksen tapahtumina ilman perustaitovaatimuksia ja se on myynyt hyvin. Harjoituksissamme yli puolet on aina ensikertalaisia, pääsihteeri perustelee.

Sinisiipi 2013 -harjoitukseen tutustui joukko arvovaltaisia kutsuvieraita. Naisten Valmiusliiton puheenjohtaja, kansanedustaja **Anne Holmlundin** vieraaksi saapuneet henkilöt saivat varsin kattavan kuvan harjoituksesta. Harjoitus esiteltiin ensin luokkatilassa pääpiirteittäin ja sen jälkeen vierailtiin jokaisen kurssin luona seuraamassa harjoitusta. Yleinen mielipide kutsuvieraiden joukossa oli, että harjoituksilla on tärkeä asema osana vapaaehtoista maanpuolustusta.

Porin prikaatin komentaja, eversti **Juha Pyykönen** näkee Naisten Valmi-

usliiton toiminnan olevan hyvin lähellä sitä toimintaa mitä puolustusvoimat tekee varusmiesten kanssa. Hänen mukaansa yhteiskunnassa olisi tilausta tällaiselle toiminnalle jopa enemmän mitä Naisten Valmiusliitto tällä hetkellä tarjoaa.

Silmiinpistävää everstin mielestä oli se intensiivisyyden taso, millä naiset viikonloppuna harjoittelivat.

– Sirkeäsilmäistä ja keskittyneitä, tieto ja osaaminen silmin nähden valui suoraan kuulijakunnalle, Pyykönen kuvasi. Kehuja saivat myös Sinisiipi 2013 -harjoituksen kouluttajat.

– Kouluttajat olivat erittäin asiansa osaavia, sitoutuneita ja asiasta innostuneita ja se tarttuu, kertoi Pyykönen kutsuvierastilaisuuden päätteeksi.

Harjoituksen järjestämisestä vastasi Naisten Valmiusliiton Turun ja Porin alueneuvottelukunta ja sen johtajana toimi turkulainen **Marjo Tuomaranta**. Harjoitus oli sen järjestelyorganisaatiolle erinomainen johtamisharjoitus, sillä puolitoistavuotisen organisoimisen aikana eteen tuli monenlaisia haasteita niin johtajana kuin johdettavana olemisessa. Naisten Valmiusliiton NASTA-harjoituksia järjestetään kahdesti vuodessa eri puolilla Suomea. Seuraava harjoitus järjestetään Pirkkalassa ensi syyskuussa.

Liity Killan jäseneksi!

Se käy helposti osoitteessa:

www.porinprikaatinkilta.fi/

JÄSENYYS/Jäsenhakemus

Jäsenmaksu tällä hetkellä 20 euroa. Sillä saat vuosittain 4 Porilainen-lehteä sekä 2 Maanpuolustaja-lehteä.

**Porin Rykmentin -
Porin Prikaatin kiltta ry.**

Vallox osaa
matalaenergia-
ilmanvaihdon

www.vallox.com

Puolustusvoimien strateginen kumppani Millog Oy vastaa maavoimien ajoneuvo- ja panssarikaluston, ase- ja elektroniikka-järjestelmien ja -laitteiden asennuksista, modifikaatioista ja kunnossapidosta sekä osallistuu maavoimien materiaalihankkeisiin.

Millog

www.millog.fi

Millog Oy
Hatanpään valtatie 30
33100 TAMPERE
Puh. 020 469 7000

HEXAMER

KOKEMÄEN KAUPUNKI
www.kokemaki.fi

8

SUOMEN LAATUASUNNOT OY

"LAADUKASTA ASUMISTA, HYVIN VARUSTELLUISSA ASUNNOISSA"

www.suomenlaatuasunnot.fi

VICTORINOX

VOITTAMATON

VICTORINOX SWISSTOOL MILITARY

**RAKENNA OMA TYÖKALUSI
KAMPANJAKOODILLA
PORI2013**

-30%

TILAA OMASI!

Victorinox SwissTool
3.0323.3CN on Suomen
Puolustusvoimien käyttämä
monitoimityökalu.

WWW.VOITTAMATON.COM

**Lähtemät-
tomasti teidän,
tarjoamme **800**
asiakaspaiikkaa.**

Tervetuloa Säskylän Sotilaskotiin!

Avoinna
ma-to 8.30 – 20.30
pe 8.30 – 20
la-su 15 – 20